KNIGHTS OF COLUMBUS FOUNDATION

FOR PRESERVING MANUSCRIPT COLLECTION OF THE VATICAN LIBRARY

START

ST. LOUIS UNIVERSITY LIBRARY

This film may not be removed from the depository. No part of this film may be reproduced without written permission from St. Louis University.

VTL_04563_01_0001.jpg

S

BIBLIOTECA APOSTOLICA VATICANA

VAT. LAT. 4563

BIBLIOTHECA APOSTOLICA VATICANA

Comentariu in quinq; voces ab enarrator

Armoni habui Herm

Um apparuerimus sermonis sophicos: necesse e nosse quid na
sit phia. Opus est .n. aggredienti aliquid nosse quid illud sit.
Sic namq; studiosus, rem quam amplectetur: p eius ipas, ex
definitionibus cognoscimus: Quo pacto po est: rem nosse
per definitionē, si ignoret quid sit definitio? Et q definitio
ore breuis, quę rei naturā ostendit: Dr at definitio exactam,
lationē terminoq; qui st in agris: nā ut illi agrum circūscri,
bunt, et separat ab aliens: sic et definitiones circūscribunt
re, et separat ab alijs omnibus: opus est ergo definitione phē
dicere: quēadmodum et in gramaticam incipiebamus, de finis
tione nouim illius, q Grammatica est experientia eorū quę
apud poetas et conscriptores, ut plurimū dicūt: Cōe pacto
etiā cum p historica incipimus, definitionē nouimus: q rhē
torica est po artificiosa sermonis fidem pbentis in re cuiusli,
bet, quę fme sit benedicere: oportet q et phia definitionē noscat:
Hec .n. e quę aliis scientijs, et artibus, definitiones prębet:
Omis q sua, et ars subiectum alię sit, et finem: sūt quędam
e, circa q occupat: finis at, quem coniectat, et q exercen
tuli, ut ars medicine, sām sit hūa corpora versat .n.
circa hec: finem at, his sanitatē comparare: hoc .n. posset:
pariformiter, et carpentarius, sām sit signa ipa: finem
sit, mensam construere: Definitiones q summit, aut ex
sbō, uit ex fme, aut ex composito: Q sbō qdē, ut nō
dixerimus, medicine ars est, quę circa humana corpora
occupat: Q fme at, ut nō dixerim, sanitatis comparatiua,
Q composito uō, ars quę circa humana cor occupat,

samitatis comparatia: Code mo, et astronomia, cum sit sa
bor sbm celestia cor, fmem de nostr hoc motus: Discamus
q, quid subiciat sbie: Quis sit eius fins: Q hoc pacto po,
terimus ipius tradere definitionem: Sic ndum est ergo, q
alie quidem sic, et artes circa q da partimlaria occupant,
vt Carpentaria circa ligna sola: Astronomia uo, circa sola
celestia: Sola uo phia circa oia entia occupat: fme uo
bt no agere: sed cognoscere ipa: Assumit q phus definiones
multe: Multi n antiqoq, multis modis ipam definierut:
sed nr caq amatoribus, importunu ambitionis, in pntiarum
accusationem: Quarum definitiones p[ra]etermittes, sufficiat omnia,
aut paulo plures aggredi: Due quidq sit ex sbo: Due at
ex fine: et alia ex excellentia, qua bt ad alias artes: et
altera ex etymologia: Est q p definitio est hec: phia est
cognitio omnium entium, quatenus entia sut: illud uo quatenus, pro
eo q e sm q entia sunt: Nam n proponit phus, omnia indu
bitate nosse, q nullu sit: sed quia sit hoc na: sbam n unumquo
rei, et esse, considerat phus: Plato uo, sic definit phiam:
phia, e cognitio diuinaq humanaq rerum: et promptitudo hec e eade
priori: sed ibi solum, q hec distincta e: illa obscura: Dicit
sit n entia, in divina, et hna: Eterna quidq, qua diuis:
quabilia uo, et corruptibilia hna: Hec q definitio, et p ex sbo
tradunt: Distant uo ab omnibus vt dictum est, maxime et obscura:
Est et talis definitio a fine, dicens: phia est, qua homo deo
assimilat, quatenus ei possibile est: sic n plato definiuit: Deum n
Accentus sit optabiles: has quidem nositorias, quibus omnia nitit:
Quemadmodu et poete aiunt: dicentes: Immortales dei norunt
illas uo promissorias insimiorq, quibus tali modo prouidet:

quemadmodu et poete dicut, dei datores bonorum: phus autem
nullo in ambabus seipm similem deo reddere: Vult n et omnes
esse speculatores, omnia n considerat: et etiam prouisores: prouidentiam n insimiorq facit: phus n cuiuslibet iuste dicet et legem ponit:
Quapropter phia est, qua homo deo assimilat: Illud uo quatenus hoc
potest est, recte addit: Hec n similis e cognitio nullq eadem e
prouidentia: omnium quidem similis est immortalium deorum genus: et
hominum ambulantium hominum: quorum n sbe diuisa est: horum et
perfectiones diuersi existunt: Et est hoc videre et in aliis animalibus:
Nam quia homo, et equus, diuersam hns sbam: diuersam hns et
perfectionem: hominis nanq perfectio est mens recte, et prudenter viuere:
equi uo recte curreret: et ad bella dispositus esse: in ipsis
et virtutibus, multa existit differentia perfectionum: omnium et sbe ipsorum:
alia quidem e causa effectiua: alia uo, equum: Si q in his diuisum sunt
perfectiones, ex diuisionis sbe: multomagis in homine et deo:
propterea q maximum dnm in sua: merito et perfectiones differentes
hnt: merito q, additum e diffinitioni illud, quatenus hominis potentia
e: Deus causa at, sic aggressus sit phus, piam definire rem,
dum est: quia n (Ut dixi) Accentus sit dei potentia et nositoria et
actiua: Accentus et nra aia, et sapientia et actiua: phus at,
Utraq partium aia exornare vult: ex ministratione dei: hac,
q dicm, entium nanq quo se mat considerans: altera uo, pars,
suas aias potentias exornans: Quia nra hns: merito plato, piam
esse definiuit, qua homo deo assimilat, quatenus ei possibile est:
Est alia q a definitio, dicens: phia, est mortis cogitatio:
sed in proposita definitio phia, in mortis cogitationem desinit:
Dicendum est quo opus sit, mortis cogitationem auferre: quia
n Lembrotus error, maiorem in platonem phrodonem: Q q

oz phm de morte cogitare meelliges quo ad pactu oz no intelliges. sm aserndisse murru sc prospicum dedit hoc hstat in ipm ambraciotim adolescentulu exponis epygrama posta. Dicit n cuncta uides sol lesbare: Cleombrotus ambraciotes, migribus ex altis in fera regna petit: digna morte malum nec hus: sed dca platonis sepsus in de aia, no sibi nota leges: propter q agare ssm huc, qui iniustu ex ignoratia accidit considerandum utq fuerit quid na sibi velit dca mortis cogitatio. Nam et plato iubet, no educere se ipm: dic n sic: Sermo q qui de ipis in arcanis dicit Ve in quada custodia sum homies: et no est opus nosipos ex hac educere neq aufugere: magnus mihi quidem sermo uidet et no facilis ad discernendu: Vno oz ad educer nos ipos: sic n qui custodit: et uindictus est, ex aliq crimine si uoluit aufugere, euertit quatum ad ipm spectat ipas leges: sic et qui estimat dissolue uinculum corporis ligatum a prouidente, euertit optimas leges: no oz q mortis sibiipi inferit: su o hec sic se habent, quo pacto cogitatio mortis, pniam dimit? dubitu q ad ea q dicuntur et soluet dubitatio: Sciendum q in homo ex anima, et corpore constitutus sit: Z uinculum est Z lig aiq solutio: Est n uinculum q tale dicit quo aiq corpus annectitur est: ab ipa regit uita: Est, et uoluntarium uinculum, quo aia ligata e subseruiens ipi corpori derelicta ab ea: Z q, et solo: hoc quidem cor ab aia: alia uo, aiq a cor a Z mors Z: hec quidem talis, qua os hoes morimur, hoc e, qua separat cor ab aia: alia uo voluntaria, qua ptm cogitat separare aiam a cor: Et hoc pacto dicunt Cogitare de morte, hoc est separatione aiq a cor: Sicndu est n q no omio,

cui separat cor ab aia, et aia a cor separat: ita aiq q cor dilexerunt et post morte amore corpoz insequut: et hoc dicit ee, quo apparet in sepulchra umbre spem hnia phantas tu uo nec ni aia a cor separat corpus omio separat ab anima, qui n more phoz uiuut: quom et in uita st sicipos a cor separat: Est a phia mortis cogitatio, hoc est cogitatio separatis anime a cor. Demagis uo euerer diam est q si phia sm hr entiu cognitionem quo definitione q dicit: Cogitio entiu q uis entia sit: Rursus cogitio diuinag et humanaru rez ex sbo diim et no ex sm: quadmodu n medium sna, qui circa hua cor occupat: ex sbo diim definiri: su uo sa, mitatis comparatiua ex sm: qm hue considerat: nec certu & in phia. Si sm hr entium rationem: oz dic, a sm ee tractas definitiones: illud uo, an omia considerandum q phia ni hoc q dr spem uu beat: illud uo astmu, z nm hr et sm: Cu n diim Cogitationi ee mortis phiam, ex sm estimo, quam definimus: su uo cognitionem entiu, qtus entia st ex Cogitatione: su uo assimilatione dei, qtus hoi po est, ex ambobus: sna n medium, ni mixta sit: sm quidem, sm sola sui parte spem definiat: dr sna, q circa hua corpora occupat: et meritu ex sbo ei, talem diim esse definitione: su uo sm illud nius gra, sua spem uite, dicimus sanitatis esse comparatiua et ex sm hec diim esse definitione: phia uo, impleat sms spem quam spem: solum n gra ipius rationis rem comparat: no utq aliam ex sbo definitionem retinuit: aliam uo ex sm: Cognitio n enotica est cognitio: simul q, et q cognitio sit: et enotica est cognitio, comprehendit: & simul,

sim' ex sbo. tale diffinionē: sim' ex fine dixerit puis, no vtiq; peccauit: Vtrisq; tñ potius fuerit: sed forte ad diffinitionē aliaq; diffinitiōm: et illius q dic assimilatiō dei, qus po e: & no distinguit, seu ibus ē assimilatio: et illius q dic morbi cogitatiō, ex sbo duas diffinitiones appellauim): Et et alia phē diffinitio ipius aris ab excellentia ei, ad alias suas, et artis Dicens: phā ē ars artium: et sna, stiaq; Tali qdā mō, ad hanc respicientis assignationē: Comitionū hr qdam arithy nmerum: ille uō scientijs: hē uō artes, et sne, sm roes qdā misil drnt abnuit: roes .n. missa, sm scipas quide, infallibiles st impmutabiles st, sm aūt mā permutant: Vna sne quidē, circa eas q eodem mō se hnt, versant, vt Astronomia, Geometria: alia vō artes uō, circa eas, q in plibus trasmutat: Vn Geometres, impmutabiles manēt: nie se hr .c. quinq; rectis, q a centro ad circūferentiā st equa, equa int se sunt: hoc .n. eodē mō se hr: Poetes uō ipius medijmi fallunt: sic illa q dic, Contraria, contrariaq; medijs ieo q; no versent circa id, q sb eodem mō se hr: p quidem nīa, omē egritudinē medijs st: quid .n. si egritudo pniosa sit: Terra, est ú nāq; tota, via adducit: sed similiā vt in his, q p accns st: sc̄z .n. fri, gida aqua, supfusa, iam diminuta caloris reuocauit: omib; q scijs et artibus, phā sn tradit: Geometres, qdā vies roes: phosophem est Vle eligere: Tertia Geometria, q̄m impartibile accipit: et magnitudinē in infinitū diuidit: Et his principijs indemostrat vtī: plus uō, hec demostrat: Dic .n. qm omne terminās a terminato desinit in vna terminatione: corpus nāq; tres hns dimensiones: Terminat a superficie, q hr duas

punctū

li mensione

dimensiones: longitudinē: et latitudinē: profunditatē .n. no hr, q desinit a corpore: superficies uō, duas hns dimensiones. Terminat .n. a linea, q̄ vnam hr dimensionē, longitudinē scīz: linea, vō terminat a puncto, q; profunditatē, nullā hr dimensionē: sed erit impar: enquidem (vt dixim ē) omne terminans a terminato desinit in vna dimensione: q uō, et omne magnitudo in infinitum diuisibilis sit: onēt sumere, q; sectio fiat in puncta, q no componat, nec faciat corpus: Corpus q̄ tres hr dimensiones, sm puncta diuisum: nihil .n. aufert a corporis diuisio, pter q̄ a q̄titatē magnitudinis: nō aufert uō id, q est tres hre dimensiones: nō q̄ corporis, recipiē sectionē in infinitū: Si at impossibile ē, ex natura debilitatē pferi: nō pp hoc sublata ē: medijmi uō quatuor ela subiuncturi, q; in plibus demostret, quatuor esse naturalia corpora ela: hec .s. uulgata: et nec plura nec pauciora: illi hoc concessu accipientes, ex his proxima ela, humores .s. q̄or dicūt innasci, ad salutem illorū elorū remouendā: et hos accipientes: Rhetorica, q̄ phā in tradit: Nam parimodo mōnitionē, et syllogismū, exemplū, et enthymema rhetor accipit: sicut .n. syllogismus verus est, q̄m hr necessitatē: sic, et enthymema, q nos comictū appellamus Veri esse nulla in propositione a syllogismo differt: sed, et syllogismus impossibilis or: Syllogismus at ē, oro in q̄ positis quibusdā, aliud quid a positis accidit, eo q hec sint: Cōmō assimilat inductionē exemplū: qui admodū .n. illa, q vt in plibus est hr: et q deus est: no omīa at ē vera: sic et exemplū drnt uō et hec abnuit: qm inducēdo quidem ioro ē ex particularibus Vte probas: vt rhetorica: et gramatica: et hec: et hec artes exintes vtiles uite st: a et medicina ars hōnis, vtilis erit vite: Exemplū uō, ex partibus, particularia probat:

argumenta et illinc accipit: nam de localibus aris, in logica dis-
putauit: et omnes rhetoricas artes composuit: Ergo, et rhetorica
à prima principia sumpsit: Item ex mentor vult iusto, honesto, et vtili:
cum tn negnat quemo, et vbina considerent ipm iustum: neq; vtile
est vbi: Est. ff. vbi in idem ipm putat concurrit iusto: Est
et, et gn diuidunt ipm: et contrarium ponit: onor et q eade st:
on et conuertunt: Gramatica et similr versat ff. circa tonos, et
tempora, que sunt ipius musice: musica uo, est pte pars: no
solu uo tonales artes, et scie indigent prima: sed et artes q dicut
mechanice: rca edificator appendiculo vtit ad discernendu,
an rectus sit paries an no: quod tn sit appendiculu, minime nouit:
phus tn nouit statim ipm cam: Dicit. ff. q anima pondera, ex
sui na ad centra inclinant: Vn ad rectos angulos, ex cui pari
pondera, deorsum ferut: Recti uo anguli declinare no pnt:
Carpentarius q Vt rectu faciat lignu, quadra, seu rubrica
vtit: quis tn sit recte na, minime nouit: Geometria ar, pars
et ipa phie ecnis dicit: Recta. ff. é q exq; sua puncta inter-
iacet: Similr q oms alias scias, et artes à prima prin tantes é
inuenit: Est q phia ars artiu, et scia sciaz: Pythagoras
in die: q phia é amor sapie, ymus notis peccatis q apud anti,
quiores erat: qm. ff. illi sapientes nocabant, eum qui quanq;
artis, scribat quos erat, et Architonis, Diuus tridentin bonu
& gubernator sapiem: Et poeta: qm sapies composuit car-
pentarius, Transtulit appellationum hanc in deu, Vt illi solus
sapientia deus vocauit qui sapiam: et eterna entiu nouitiou
erat: videns ac hos quidem ad gemmation: alios uo ad ad
nalia, inquisitionem mittes: alios uo & ursus ad alia, appellat
eos, ortu nalia, considerationi exercit. phos veluti muites sapien-

vocauit

ad rhetorum illos

nouerimus

quo nomine deu voluerit appellar: hoc uo cognitionis, non silr phia
nominauit: hec pythagoras. Sunt et alie phie definitiones: sed
hec sufficiut: qm uo res oms, diuisibilis est, aut indiuisibilis:
hoc est et nos dicit. Vtrum phia sit diuisibilis, an non: de hoc
uo iustum est dicere, quid omo sit diuisio: Et quid sup diuisio.
& quid subdiuisio: Disputant ff. de diuisione: eq prius
dicenda sit, quid sit hoc vnumquodq: Est q diuisio, ipius rei sectio,
sm primam applicationem: sup diuisio ar, sectio, q est in 2a ap-
plicatione, verbi am, sm q am applicationem, diuido ar, rationalis
& irrationalis, hec diuisio est: in 2a uo in rationalis, et irrationalis,
hoc é mortalis: & immortalis: hoc est sup diuisio. solo ar oratio
adminis dicit: subdiuisio uo est, rei iam diuise, partis, hoc
& sperei sectio: sbem ar diuinue, subalterna. Vt q rationalis
animalis: hoc quidé est inerratiu: illud uo erratiu: rationalis
ff. sbr é animalis: hac uo subdiuisimus in erratiu: et erratiu:
cum q edocuerimus nos, quid é diuisio, quid sup diuisio:
et quid subdiuisio: Consequens est: et de diuisioni ipius phie dicere:
Diuidere ff. Vt á sumo diuidere possimus: sm aliquos qdé,
in duo: sm alios uo in tria: quida ff. in tria diuidit phiam:
in sperm rationale. Actiuu: et rationale: Si ar sic se hr, aut no, sicut
Sciendum q diuisionis sm veritate, Theologium é primu
membro: diuina ff. prima omnes st: io no accommodo ff. antiq
hoc addiderit: sm theologiam uo est nale, Vt ad nos quidé
sm est: neq; ff. sbam intelligibile ante sensibile erimus: sm
veritate ar vltimum. Est ff. vltima spa ipa malis: io rationali,
mu ordine assignit: Medium uo inter hec, é mathematicam: qm, et
sm nam medium ordinem tenet: hoc ar quida antiqua
nali bordinari: platonici quida dicut Vt ideas in alia iam
repositas, agnoscamus, hoc est reminiscamur, q i singulis

nouerimus

ꝯsiderat: Via quada: et scala: ipo mathᵉ vtentes: Tris: uo
medium ordine ipi distribuerunt: Volentes nos assuefacere
á mali sba: ꝙam intelligibile cognoscere: Maiorem uo hr: et ma-
nitestiorē ꝟsistentia: q̄ ꝑm matriā: Cū em hec linea: q̄ ē in
ma dissimilis: no ut nia: aut cera: aut es: cognoscam): sed
ut ocpolianes: reponamus in intellm: in quo firmiori videm
ipius ꝟsistentiam: qd at nō ois et arī figura: ꝑm sbam: ut
linea: aut triangulus. per se mal est: sciendū forte ē: nm
si talis figura á triangulo trāsmutat: ablato vno latere: no
simul trasmutat: et cera: Et si oporteret trasmutari sil in
ea: si ꝑm sbam coicaret: Diuidit aº phia (vt ia dm ē) in
singlatium: et adtium: Dignū eio est qrer: pp qua cam: in duo:
pp quid in hec dividit: et nec in plura: nec in pauciora:
& in pauciora: quidē impoē divisionē fac: nec vnū: vni
vnq̄ divisum fuerit: sur q̄ no in pla: sed in dno tm. Omnes
at cat: duo sut: Nam qm dicebam phiam ex assimilatoz
di: quats hoi po est: Deus uo hr operationes: has
quidem nosritorias omi: entiū: illas uo promissorias: similo:
merito phia divisor: in spem: et adtium: Nā & spem: nā
sim entia: spe adtium uo: providemus in similoribus: & sic
nos ipos: deo assimilam): Rursus aiē mē ogēs st:
hr: q̄dr nosritoriū: vt intellus: opinio: unius: phantasia:
diē mensura po: Alle uo vitales: et appetitiue: volumtes:
electiones: irascibilis: et concupi: omis q̄ aiē partis: phus go:
ornare: uult: et ad pfectionē deducere: p speculatiuū quidē
p̄fitī cognoscitiuū in nobis: p adtium uo vitalē: scripto
aº phia: divisor in duo: in spem: et adtium: Rursus
spem divisor in tria: in theologicā: mathᵉ: et naturalē:

Hoc merito: Nam qm omnia entia vult considerare phus: Cū
hiis uo omib; tres st ordines: Nam rez hr q̄dē st omno á ma
separ: et subsistentia: et sui intellectione: qualia st ipa divina:
Deo uo omno inseparabilia á ma: et ꝟsistentia: et sui intellectione:
equales sunt nales: et males ꝟr: Vt ligna ossis: et cornua:
simpliciter ꝟr: Hec uo nalia uocamus: vt á na fit nre fabri:
cata: Alia uo sunt inter hāc medie: partim quidem separabi-
lia: partim uo inseparabilia: qualia st mathᵉ: Nam in intellu: et
triangulū: et talia: p se subsistere absq; alia ma non ptt: Cum
hoc inseparabile st a ma: sed qm cum considerauim in intellu: linea:
& aerea: et lapidea: Luminauim forma ipius circuli in
intellm nro: et hemus apud nos absq; ma: eucadmodū si cera
acceperit impressionē annuli: nō assumens aliquid ma: cum hoc
separabile st a ma: quats intellus separat: qm aº entiū: hec qdē
oia sut: separabilia: illa uo oia: inseparabilia: alia uo cum quid: separabilia:
cum quid uo: inseparabilia: scripto spem dividit: in Thro: mathᵉ:
et nalē: Nā ens st duo separabilia: distribuunt Thro: aº partē: q̄ uo oia
inseparabilia nalia: quē uo partim separabilia: partim inseparabilia: mathᵉ:
& uo males formē: omno sut á ma inseparabilia: mathᵉ uo separabilia:
nalē: et hec definitionibus: circulum: et definientes: nullam
ma assumim): dicentes: Circulus ē figura plana: ab una
linea contenta: ad quā ab uno punctō: eorū q̄ intra figura
posita st: oēs recte lineē: ad circuli circumferentiā
equales interse sunt: Domui uo definientes: sine ma definire
no possum): Dicim aº q̄ domus ē tectum: parietibus ab imbri-
bus: et caloribus: hec lapidibus: et ligno: nisi: si addiderim: ma:
potē: et fenā: et aliud tale tegumentū melligere: medium ē ar-

ipm mathm merito: qm ·n· no possumꝰ, ex ꝑm abstg̃ medio ad
diuina reduci: et ab his, q̃ oio st inseparabilia a ma; ad ea, q̃ oio
separabilia st, p̃ mathm procedimus, q̃ partim separabilia st: partim uo
inseparabilia: pp hoc ·n· mathm dixim⁹, quia oportet in hac disciplina
rimus: et assueti fuerimus intelligere, nr porro reduci ad
diuina: ita et diuinus plotinus dicit Tradenda st iuuenibus
mathm; Vt assuefiant in nr porro na: Si ·n· uoluerimus illuc
a talibus ad Theologiam abstg̃ medio, nos ipos adducere. Visor
priuaremur, ueluti qui ex tenebrosissima domo, in illuminatã
lucem, ire exeut: oꝫ ·n· prius in alia domo demorari, medioꝝ
lumine intra: Deinde sic procedere in splendidissimum: sic q̃ post
talia dꝫ uersatos in mathm reduci ad Theologiam: st ·n· mathta, quã q̃
quida, et scala ad cantica quida talibus, quats in separabilia st: diuis
uo ratus sut separabilia: ita ale porro, et Theologiam, p̃ diuisiones qs̃da
recipiunt: scd diuisiones quide hoc, ut in moderatas contra
introductorijs regulis celebrim⁹: mathm no diuidꝫ in 4or: ut
Geometriã: astronomiã: musicã: et arithmeticã: Arithmeticã qdem
nos considerat: st at diuina arithmeticã Theoremata: no ·n· qui
dã aguid uulgares mi, quo, numerat, considerat arithmeticã:
sed pres numeri, et quales hnt habitudines inter se, ut sesquiarii,
ad ternarii, ut quam ut roem: et nouenarii, ad senarii, sesquialtera:
Considerat et multas alias proportiones, et pares, et impares: et impariter
pares: Et alia multa talium considerat: Geometria no
magnitudines, et figuras: Musica uo, Cordas, consonantias: Stu
det et quibusdã cantilenis sopientibus quãdã passiones,
ipam uo ad uirtutem excitantibus: Et tanebras uo ipam ad
uirtutem: Qd at hoc sic se hꝫ, significat quata adhuc quã uestigia

& ueluti decidentes musicã audientes ·n· Tubam, ramino sus
dissonimus: & pp hoc, in bellis Tuba, exercetur: audientes uo
Theatrorum cantilenas, dissolutius dissonimus in animis nostris:
Ferũt et historia talis: q̃ pythagoras, ñ uidisse iuuenem quẽ
dã sequentẽ Thibrianam quadam dissolutã cantilenã modu
lantẽ: iussit ipam uertentẽ Thibria modulari: & ñ hoc fe
isse, sedata fuisse iuuenis concupiscentia: qr no oꝫ no mi
rer, his, q̃ de diuina musica dicunt: pp hoc et diuinus plato
ponit Iumoues: et p musicam: et p gimnasticã, hoc e exer
citatoria ire: Vt p musicã quide anima decoret, p exercitus uo
corpus: astronomia uo uersat circa accessus syderum: sed non
in q⁹ diuidat mathm: et no in figura, aut magnitudine, nec dia
mus: Sic nosum q̃ mathm gemus, circa q̃dam occupat, quatꝫ no
hoc qdem rotimus e: illud uo discretum: Diuidit at hoc uniuersum
in duo: Continuum qdem, et mobile: et immobile: Mobilis rursus,
hoc quide sp mobile: illud uo, no sp mobile: quatꝫ uo discretum
in absolutum, et relatum: & quatꝫ continuum, mobile, et ipa terra
circa quã Geometria uersat: Est at Geometria, cognitio quan
titatis immobilis, in positione: quatꝫ sp mo est coelum, circa q̃
uersat astronomia: et e astronomia cognitio quantitatis rotatilis,
sp mobilis uersat at astra, et geometria, circa quantitatem rotatilem:
Continuum uo e, cuius partes ad aliquem communem terminum copulantur:
Dicebam at, et quatꝫ discretum, hoc quidem esse, absolutum: illud
uo, relatum: quatꝫ discretum absolutum e mus, cum ipm sum
sic considerauimus, Vt pariter pares: aut imparitur pares:
& no ei habitudines ad alterum q̃ acutus: hoc ·n· e musicum:
uersat at circa hoc quatum discretum absolutum, q̃ e mus in,
scipo considerat: Arithmetica at est cognitio quantitatis discretae absolutae:

quatu nō discretu relatu, Et habendo tonos interst: circa quos versat ipsa mensura q̄ per mi. regno somi. circa q̄ versat musica: et e musica cognio quāti discreti: in hr studium alterū ad alterū: ons e ē musica, et arithm. q̄ circa quātū discretū versant:

Discretum nō e: cuius partes ad sī cōsiderant: ita vt minor adminir coniugant: in quor. q̄ et q̄ diuidat pars sem: et qui sit terminus ac dictis, mai. e: om ue. et actum quarti phi. di, ximus: nec ē et hoc diuidere: vnidr. q̄ actum in morale dispensatiuu, et ciuile: quinq; n. bona alia agit, aut insigi agit suos mores et ornas: aut in suam domū: et dr dispensa, tiua: aut totam et ornat ciuitat: et dr ciuilis: quida nō dicut, q̄ ciuilis, et moralis dicit: et dispensatiuus: qui n. tota ciuita, tem exornare pt: multomagis, et seipm, et domū suā: et ide ducut actum ad ciuile: ad quos diximus, q̄ multi suam q̄ alia dr uitā: ciuitatē quide exornat: scipos nō despiciut: et sinu se sue dulti tres actui spes abominā: haec nō vna qua q̄ dai, dicut in legislatiua, et iudicatiua: sīm. ei. ciuilis, et legis poni, gm quod oportet esse qui sunt in ciuitate, et iudicat: Et hos qdē, muneribus dignos putat: Quertunt ne aliquid possit q̄ eos punit: scire ne ei, q̄ et in dispensatoria considerat: id q̄ et legos ferre, et punire: Nam et in domo legos hominis: et iudicamus seruos: aut filios trasgredientes: nō solū in dispē, satoria: hec insiderut: sed et in morali: Moralis etm, subiqt legis: ponit: sm dicut: Ad illustr. hec dicit: q̄ ventrem: deinde omnia reliquit q̄ luxuriā: Et rursus, in socrates dicat: Deos, imo parentes honorā: q̄ mos, dicit: Hec. n. sunt morales leges: et deos: et sibi ipi iudicia ferē, ni dic: Molliā nec dulci capiant lumina somno: Omia qua lenge tenuerit

socrates

actu dicit: Quo progressu, quid factum, quid ve rectum, Cmunera a prima infancia: sic ordine deinceps, vinibus leges: Nec arque sanguida mores: Et de dispensatoria qdē: et ciuili sm propria occasio fuit dicē: Nunc nō, de diuisione moralis oī dicēr: Et primū quidē quid e mos: mos q̄ est hois ornamētū: Ornamentum at e minus q̄ effectio, qua per priuationē extremoꝝ, hoc e obseruationē diuiq̄, Superans .s. et defectus: mornatus. n. est, et exuperātia, et defectus: Nam si dicēt quis mornatū hominē ex defectu alicuius partis, puta manus, aut alterius: Diceret rursus mornatū et eum qui exuperat partibus quibusda nō necessariis, puta sinū sex digitos, aut sex manus, Ut gigantes apud appollo, nū portam: Est q̄ mornatus: et exuperantia, et defectus: mornatū nō, imperfecti sut: contrariū. n. sis, ornatū effectio e, effectio q̄ e ex obseruatione, exuperatiq̄ et defectus q̄ sunt imperfecti: effectio. n. e contraria effectioni: Contraria nō, per Contrariū ex obseruatione moderamur: Diximus q̄ qdē pena: et q̄ sit ei partes: Diuinaq̄ e et appetibilis: et rec, tū de ipa dicē est. q̄ talē hominē nec venit ad mortales: nec venturū est vnq̄: hec quidē cōiter, de pena dicta sunt: Singulariter uō de proposito libro dicamus hec: Dicē e

Quare plm. x. finem. dsh. fuerint et alia fuerunt

q̄ pena e cognitio omnium entium, qtus entia sit: qui fuerint q̄ etiam quoniam facto entiū fuerūt fierēt: Et qr videbat partiuularia regnalia, et corrupta: Et adhuc infinita gñha: Sna nō, eternoqꝝ et finitoꝝ est cognitio: cōsiliū. n. vult a cognitione comprehendi: infinitū nō, ī finitum, silū e: Et educere scipos a partiularib; ad vniuersalia:

Plato

eterna gentia et finita: Nam ut inquit plato, ſna dra est. ex eoq; ad ſtatum nos, et terminu qui dā deduxit: hoc ait acquirimus; q reuersu ad vtia: R reuerti q á partinlaribꝫ hoīb: rio. n. proponit ptm igit ſint in mūdo hoīes q̄ ſcire: sed quę ſit hominis natura, q̄ aīal voale mortale est: pui. n. hoc nouit, sunt et omnes in mundo hoīes: et eos pui iā fuerūt: & rursus pui futuri sūt: sic q̄ á partinlaribꝫ hoībus redu, cerē se ad quādam rōtatem, iq̄ ē ignis hoīs: R rursus á partinlaribus equis, ad rōtatē quādā iq̄ ē ignis eq; intentia eius partinlarium equoꝝ: Dicentes q; equus ē aīal quadrupes himbile: nō. n. partinlares eq̄s, multē cōſtare ptes, vt qs Xanthus: & quis Balius, sed quis vlis equus. Vlia. n. ꝑtes cōdā nō sē hnt: & nō nisi q̄dū vno mō: Rursus nō, aliomō, quā, admodū partinlaria: aliq ē. n. na Balii Xanthi: et alia Xanthi: sic alia ē na platonis: et alia alcibiadis: hō uō vlis: et vlis equus: semp eodē mō se hnt: ois. n. equus, aī ē quadru, pes himbile: hō uō, aī rōnī mortale: sētr: et in cane: et in alijs ſpibus dialis: (q̄ nō exierunt has ꝑtes: et si finitas, humano in intellectu nō ꝓtinsibiles: et nō (ut aīm scriptoris) Etiāl. n. miranda ē, multa q̄ se nobis ignotu aīalia) redu, cerē se ad quādā rōtatē aīalis: Contentiua oīa partinla, riu: & n. hō ē aī: et equus: et canis: & alia, ſtus dialis nihil dīnt, cum omia sint ſba aīata sensua: qui q̄ nouit ipm aīal: nouit q̄ ēa alia: R rursus ab hac fim, aut hac platano, aut hac rīa, reducere se ad vniuſalē fim: et platanū, et vīa: Eadem uō, et in alijs plantis: R rursus, hyc, et illa, ad rē genus reduxerunt plantē: Contrius partinlaris plantes: Habuerē q̄ duas rōtatis, alis, et plantę:

Apud gros nō apud nos.

Ordo ꝑtiū ſbē subiectę

Animalium ſpēs hoīb; ignotę

9

R rursus, aī et plantā, reduxerē ad aīatā: na, et planta aīata est: auget. n. et nutrit: et gnāt sibi simile: qm̄ aīal, to. oppōnitur aīatū: aīatum aī ē, qi nō partinpat aīā vt lapis, ligna: & mis ſilia: multa aī ſt hyc, in partibus, et in, ſpmita: pp hoc rursus, a partibus lapidibus, reduxerē se ad vlem lapidem: & a partic lignis, ad vlia ligna: & a reliqs talib; simili: & ab vniuſali lapide: et ab vniuſali ligno: et talibus, ad rē genus aīatum: q; ſtinet hyc oīa: habuerūt q̄ duas rōtatis, aīatis, et inaīatis: hęc uō rursus, redu, cerē ad cōe genus corpus: q̄ est Trifaria diuisu, lapis, et ligna: et hō: & vlitet, quę cōe ſt: Tris hnt diuisiones: R rursus ab aīatis: et angelis: et talibus, reduxerē se ad quadam rōtatem, corporei: q; cōtrario mō ſcīt ipi Corpus: Nam hec quidē Trifaria diuisa ſt: et omnia q̄ partibile: hoc uō oro migare lē: et indiuisu: quę sierē q̄ quid ē rē in utrisq; et inuenirē q̄ utrūq; ē ſba: na et rōnal, ſba: et incorporeū: vt aīa: angelus: deus: haburē q̄ reduci se ad rē genus ſbam: in nom: ſbę q̄ ſe ſtantem: rem ſam: vt hoc uō q; dē nouerim) ex contrario: ſt q̄dā res q̄ nō ꝓnt q̄ ſe ſubſistere: sed in alijs hnt ee: q̄ et accidentia nōīa: albe, do: nigredo: dulcedo: et ſilia: hyc. n. q̄ ſe nequā ſubſistere nō ꝓnt: sed omne albedo, aut in cerusa, aut in latte corpo, ribus exitibus ſubſistit: Scīr, et alia: quę nō q̄ ſt: q̄ ipa q̄ ſe ſubſistere ꝓnt: et nō indigeāt ſubſistentia: dē quoda, dicunt vt hoīes, aues, lapides: et quę talia: asſe, rerunt q̄ vtdm ē: in quādā rōtatē q̄ est ſba: n. quid q̄ oīa entia, ſbē amplectit: qm̄ omnia ſentiens sientem,

ster agnic ad loca sibi ignota: pp hoc q̃ mentionẽ dicit: scibilem
qui et interne cognouit nõ propt̃ aĝrebr ogns: priusq̃ vtilitat̃
q̃ ab ipo hr̃ st, addiscit: quapp merito etiam vtilitat̃ dicit:
Adhuc nõ hec et didicerimus nõ adhibim fidẽ si vtile sit
priusq̃ nouerim? an legitimus sit antiqui liber quẽ scimus
probatu ẽ? Vt aĝis tus et platonis: illos n. opamur vtilia
que mg̃ dixisse: pp hoc q̃ etiam legitimus dicimus: Et hoc nõ
cognitionẽ emerat et meminisse debẽt: vtc oportuit vm
prius ordinari an posterius: pp hoc et ordinẽ dicit: Inscp-
tionẽ nõ dicit: cm breui intentionẽ ampletit: et adhuc ad
qua parte phie reducit: vt sciamus vbi magis conuert: cu aut
on sum sit, nullus ca, hec addicunt plm: opportunũ ẽ nos ia dicere
Prolegomena libri huius. Est aut intentio hui porphirii de
quibusda omniũ vocũ dicere: sub quibus omnia entia sunt:
hoc ẽ, q̃ in omnibus entibus considerare: sut nõ hec: genus
species: dia: proprium et accns: Et vero vtilis liber ad omne phiã:
docet aĝ nos q̃ ẽ ad sunt scibus: q̃ ipsaq̃ sit cui subsistentiã:
Cuius nõ subsistentie: demõ stratoes sumimus: quapp demõ
stratione docet: et id q̃ ẽ ad omnẽ phiam vtile: Nam p demõ
strationẽ suos ipsius cognoscimus: q̃ aĝ legitimus sit sua gdã
et sancto dnã ecclã: et ipsum in aliis suis libris: de his q̃ in hoc
libro sit Threuticatibus meminisse: et et ipsum alloquit Chrisa-
orio, huic vr, et aliis quoda libros intitulauit: Et huic allo-
quit, pp fale cam, scriptor erat chrysaorij: Et ne exponeret ei
doctrinas: cogebat enarrare iam ipsius dnã et geometrã
esse: hoc interim, fuit chrysaorius de isto predicamẽto
Et nõ poterat videre, hec omnia. Sic ait q̃ porphyrio ibi
dicta? Scribẽs, q̃ sibi accidit: Et ipsum enarrauit iamdm
nouerit: si vero nõ enarrauit, introductiõ quam scripsit,

porphirius

Vna libri est ysagoge

qua librum esse consequaturus: dm q̃ porphyrius nõ potuit interim
reuerti: scribit ei libr̃ hunc, ex his q̃ dca sunt a platone: et hoc tibi,
ans quasi: et p eade verba veniens: et ex hoc euide, mai ẽ q̃ hunc
ẽ antiqui liber: Est autem ordine primus: nam si ad platonem tu
inducit: q̃ de simplicibus vocibus ẽ: hr̃ aĝ sui logice pr̃, mai est
q̃ ẽ primus ordine huc liber quas logice: hereto q̃ an ipsum ordinet:
Hec quidẽ de ordine: Inscriptus ẽ aĝ introductio: Ce dubitat
quida ẽ cur modo terminat: introductio inscriptus sit: Incertus ẽ est
grãmr an vtrũ an logice: Dicim q̃ ad eos ags q̃ excellut in rebus
indeterminate cõsueuimus sũmi: hic in homẽs volentes sapr̃,
Dicim poeta p excellentia: quid q̃ prohibebat volentem phiam
sapr̃ interminat p excellentia sapr̃: Deinde hr̃ hoc dicimus, in-
troductio partis: aut sue, introductio ẽ modus artis: p hanc nõ ẽ ars
artiũ et sia scãrũ: quo q̃ introducturus nos ad hãc: et p hanc nos,
diam ad eas artes (siquidẽ vere ẽ hr̃ definitio) debuit vm̃ donari
artis introductione libr̃ inscribi: Tot et de inscriptione dicta sint:
Sciendu aĝ est, q̃ diuisus ẽ iste liber in tres: Cum q̃ omnis pars
docet de dictis omnia vocibus: nõ aĝ complectit ipas in duob: Complectat
docet quid ẽ vt eis: et quis proprius: Vt quid vox quẽ quid spes
quid dria proprio et accidenti: In q̃ nõ docet q̃ sint omnia sit
vna: In hac nõ in prohemio proclamat intentio libri: et vtilitat̃
docet: et modum doctrine, q̃ simplicior et introductorii magis
erit: Deducit aĝ nos liber ad vocũ instrm phie: docet in quę
ad pm demõstrationis conformet pugnę est sylls: qui est ses
orationis compositus: quę rursus ante oro est: Deinde, et ad his
predicamenta deducit: quę ut logice: Logica vtr̃ nõ ẽ pars phie,
sed instrm (vt in aliis ondemus).

Quem sit necessariũ chrysaorio etc. Omnia entia quapt̃ natura

appetit bonū: qm vm ē omniū ens̄ prim⁹ q̄ bonū ē: i omnia q̄ ad
bonū vt proprium bonū extendūt: et ꝓpie entia vniuoca: partinga
illo ſm̄ propria mensuras: melius q̄ malum appetit: sed q̄ ēt qui
ēt hoc appetunt: vt bonū ſm̄ appetit: cū q̄ multe alienis: multe ali-
quē ad aliquid hortari: q̄ ex hoc bonū ſequi quinus sic̄ dicit:
vt ex hoc alliciat ign̄: hoc q̄ plus porphyrius facit: volēs q̄ eos
qui introducunt ad electionē libri hortari: futurū ex hoc bonum
emanat a prīm⁹ um ſic ē bonū: hoc enim: vt finis: cū dicit
tm̄ bonū ens̄ simitur: illud ſic vt ad finē: cum dicimus
vena mirabē bonū ēst: no ꝓ ſe sed q̄ ſanitas: nam hic no ꝓpr
ē bonū: ſed vt ad manus bonū relatū: nec ſ. ꝓ ſe sanari
nāt ēst vena mich̄: ꝓ hoc ſic dixit nam: qm̄ ad ꝓcuda alia
finē refert liber: ipa ſ. ꝑdicamenta: et no ē bonū vt finis: sed
ut ad ea ſm̄ ſores: vt ſupius dicā. nam hic de libro vt ad mal
bonū ipm̄ reducūs: Aut vt vtile necessariū: aut vt q̄ ſe nam: ē
q̄ absq; ipo no possunt phōs logi cōstripere: sicēdū. ſ. q̄ hō
nam ſ. dicit: necessariū. ſ. dicē: aut q̄ vtile ē: aut q̄ ſ̄
diuicē contingūt: Et vtile q̄dē dicit q̄ confert alteri vt alteri
mdui: confert ſic ad hoc vt minus quē corpora corrūpant: Et
ꝓ hoc ad maius tempus viuit: ſ. et nam (vt dixi) q̄ cōt dicit,
dicit contingere: quo ſm̄ ſcm̄ impo ē ēē vt nāt ēst alia hūi
nia pulmonē, reparare omīa vt viuat: Est q̄ necessariū res
ambitus ipi: nam absq; hoc impo ē viuere hūia pulmonē
dialia: nec ꝓ hoc liber ē: aut ē q̄ aut ē ſm̄ ſe: Dicūt
nō ut ſ. ſed in primo: nam erant q̄ ēst porphyrij, nō ut
rabat: quid ſignificaret ꝓhēs tractatus: mai q̄ q̄ vtilissim vt
fabilem fauens illoꝝ cōmitiue: sic necessus ēst dr: insorte ēt
ꝓ ē ēst: etiā in ſ. ſm̄ ſcm̄ nam dicit, absq; q̄ illa intelli nō possit:

ero de ipo libro intelligentibus nobis necessariū: sed de ipaꝝ qnā
dam ſpeculatiōe: nam ſine cognitione harū alia accurate cognosci
nō ſ. impo: Vn̄ et porphyrius no dixit necessariū ēssē hoc libro.
Sed ni ſit necessariū hāc ſpeculatiō: nā et ante porphyrius de
his scribere: nāta erat de his ſpeculatio ad cognitionē ſequentiū,
ut phōs erat: et ſine hac illa intelligi impo ēst: Tanta q̄ ex hoc
libro vtilitas ē acquisita: q̄ quę ſparsim apud antiquiores dicta ſt,
collegit: et familiorem nobis et breuē, eam q̄ erat apud eos; fecit, de ipis
latione scrīt: Vn̄ nec porphyrius propriam ſibi fatē inuentionum
ſpeculationes, quę erat apud eos: ſed quę apud antiquiores, nūc de ipis
agrediē: tm̄ dicēbo: Secundum ē at q̄ statim in prohemiis de his
tribus diſputat: dicē. q̄ ſit vtilitas q̄ libri ē: q̄ de illis omnib⁹ vanis
vnle diſputat: et tē. q̄ ſit vtilitas: q̄ vtilis ē no ſolum ad ꝑdicā tas lis
ſed et vt ſingulis ducamus ad totam inuictiua methodū phōs: et q̄
vſus ſit modo doctrine. q̄. ſ. mai to et cōmunemti auditui eoꝝ qui
introducūt: Nec q̄. mauoras, q̄ introducētes cōmuniat, Theon
dent: nec ſ. longitudine extendit tractatum: nam obſcura lon,
tione vtit, vt q̄ her hortit iumores ad libri electionē: Illa ai
cōmunicatio et ſi erat nobis q̄ non ſolum ad ꝑdicamētaq; doctri,
na confert liber: ſed et ad totum ꝓhām. Stoicā dixit: et ad
eam q̄ apud ārm ꝑdicamētaq; doctrinā dicit: cui refert
liber, nō ſolum ad doctrinā ꝑdicamētoꝝ q̄ ſt apud ārim: ſed
et ad alia ꝑdicamenta. Sicut ait oportet, q̄ multi ſonoꝝ ārīs
ad emulationem ſuperioris, ſcripſerē predicamēta: et de interpan
et resolutoria: confert q̄ liber hic no modo ad ꝑdicta ārīs. ſed
et ad ꝑdicta ārīs: et ad omnē ſcm̄ ꝑdicam tractat: ſubti
tate nō euidā ſtabim a prīm⁹ ad illud verbum, ni ſit necessariū
ſcrutatio euidē: et nō conſequentē dubitationē: Verū vt ſcm̄
ſe intimū vt dicat, q̄ ſpeculationē ſolum, varia, et vtile ēſſe ſcm̄:

An ens sit habeat in plus z necessari, ginē tis et de idē n sit gen. ipsoz. Et q nō q vox equoca. Et sic de alijs z sic. Et accentus et aliquos ḡ rorē. Et q ens nō ē ypr equoū sit abuno

Dubitat q hoc pacto ipius entis hoc quidē ē necessariū: illud uō, contingens: aliud uō, de medio. neqm q ē, q ip̄s eode mō se hr. ex necessitate ē. ut ni sol sup terrā est, dies est: contingens ar ē, q po hr suaq oppositaq existentia, ut legendi et nō legendi: rodum tamen alterū exns: sed nusq po ali solum Considerata. exns uo est id q ad actum deducta ē. et po eas: Cum q nō ē equale his: no. n. conuertit hm existentiā disequcha: sic proprū et definitio ḡducta desē mutuo, aut bo: duo. n. hntē adequate, et sbs, ḡdta. et ḡdis, bōtia. et proprū et termin: q ar ē ḡdis, et q sbm. sbm quidem meno articulus apponitur: ḡducta ar meus ipm ē, aut po, aut actu coiunctū ē: ut. n. ḡducta, nue nora, aut verba ens: nōnibus quidē, actu coiuncta ē vbo: verbis ar, po. ut si dixero ho sbm ens: si ar addidero, ar ē, pdā dixi: ipm q ens, no est equale ḡducta, aut sbm nimo aut contingenti, aut exnti: sed in plus: no. n. uerū hm ipius ee insequcha: omne. n. sciō ē necm aut contingēs, aut exns. hoc ē ens: nō ar si aliquid ē ens, hoc ovo, aut necm ē, aut contingēs, aut exns: sed q nāq aliq mō hoc sit alia no ē. ut si contingens sit, nec ē necm, nec exns: si q non Cohibit hm ipius esse consequentiam ipm ens. Et q in plus nequit contingenti, et exnti: sic q porphyrius, in omne ḡducta, aut excidit, aut equale velut ee bō, mā ar, minus: ps ni necm in minus sit de eo q excidit predicauit. s. ipo ens (in bipsit) exc ni sit necm: Dicim q q, q vere ade ē, id q, minus est no ḡdicari de eo, q ē in plus: qm. in ens nō est in plus necio: proprie. n. illa nota, in plus sit ē cuiq; de plurib; ḡdicat: in alijs habet ḡsistentia ma. aliq res sit: et propria ḡsistentia ḡnit ipsa hm se. Considerata, ut cal ḡdicat. n. de caui:

Definitio

23

& de hoc et eq: & hr quidē ee in his subsistentia, et eeam pri, pria hr, ni ipm hm se intellr: desimius porro ipm al bam esse ipm dicentes dictā sensū: quoma quāq no hnt ḡsistentia ppa: sed se equiuoci voces, ut canis, et dia po: et q nāq talia) nō sit in plus: sunt. n. tenues voces, et nō res: q ar in plus aliq ē: et prius ipm hm se aliquid esse: deinde in plus alijs esse: ipm q ens, ipm nō habet propria ḡsistentia: sed solius nōis ē in hu. n. uersentia, necio. s. et cōtingenter, existentē: nullo hoc in plus ē: est. n. tenuis vox: deinde si in plus dicit ee ipm es, ut genus ipm omne, putae esse in plus: genus ar in eodē tpore diuisum, ses facie subsistere: ni nulla omne nec prior sit, nec posterior: n. ecesse est q eos fateri, eodē tempore fieri, et nec, et contingens, et exns: q est absurdum: necessariū est. n. eternitatē hr, contingens uō, et exns: q quāq sit: nō ē q genus ens dicae: neq; ipe nemo in plus: est. n. ens equiuoca vox, et nō genus: nec natura aliquas seiunctas, et separatas unicuiq; particularium mens, sic qnā sit: sterea omnes res, aut indefinite dicūt, aut in determinatione: Determinationes uō, sex quatuor, omnis, aliquis, nō ovis, et nullus: & dicut ipas deas ee denationes, pua q ipas terminat distinctas: Vtr de aliq vtū dispuet an de particulari: nra si dixero omnis, vle significo: si ar dixero aliquis particulare: neqm q hoc sic se hnant, q in omne ē abēh plures 7 q indefinite aliquid dicit, equivalet particulari in determinatione. s. as: illud. n. quida ho venit, idē ē huic. ho venit: Si hoc sic se hnt: igr, et porphyrius in indeterminate dicit exnte necio: et ho addiderit omis, particulare supsit ipm suus ens: ac si dicit, aliquod ens necm est: cui ar particulare? equale est ipi necio. Vt et ipi conardunt: q si si non esset tenuis vox ipm ens, sed res propria ḡsistentia hns,

Vt aiat no male predicauit necm de ente interminate ipm predicauit de eo: amplius nm res aliquas sig. volumus, recte rationes significamus: dicentes: homo, equus, bos, on aut partem aliqua rei, aut aliquid, q circa res sit, ge nitiuo significam. Vt si dicerimus socratis, aut partiu ei aliqua significam, vt manu, aut caput, aut ad eos q circa ipm vt domi, aut libri: porphyrius q si quidem dixisset, ens necm e in recto casu, sm ipam de buisset significare: et sic forsasse visus est parti de toto predicari: pm uo in genitiuo dixit entis: nec. quippe e, aut pars rei, aut aliquid eoz, q circa rem, vt sig. sm uo necm alium partis eaz. q circa ens vt equale et vt homo, eqle e cuida alij: it manus equalis e cuida parti bris: ut ena sm hanc rem: Et si propriam subsistentia hre dicat os ipm ens, no male predicauit de ente, necessariu porphyrius: qm et hoc conetissimus: ra est equale. eq. de equali predicat: am, pluis et sm alia rem. on dicitur, no eens genus ipm es, neq; sm, dctoz. trui necessariu rotmagenus et ecnis: neq; sbe, et accntis: neq; reliquoz predicamentoz: Nam in omibus e sm quid, et sm de his rez predicatum, no o genus: genus. n. sepe, e genus: spes uo eodem tempore subsistunt. Et vna q in scipa hr esse: et no in simiuicem: si ae et accns sm e a sba: Et hr esse in illa, et in illabi esse: etiam ipm existere: est sm a rontinagenus: et in illo hr esse. Equinoc. de his, no at vniuoc ipm ens predicabitur: no q e genus: em ab sm et sm in his apparet: Vn male est q accns in sba hrat esse: et in rontinagenus ipm ecns: sed no in scipis? hoc quippe ex hoc male e, quia sublata sba, et rontinagenus, auferetur simul, accns, et ecns: Si at esset spes entis sed diuisa: Et no in illis hrent esse, sublatis uno his speciebus: vt sba, et continagenus, no simul

vita auferet altera: no. n. si alig aialis spes corrupta fuit vt canis, aut equus, simul auffert, et reliqs spes, vt hominem, aut boue, aut camelum, aut aliqua alia religne spem: toto quippe modo, et q e in dubitatioe uro, onsum est: et salutem vanitas, quidam rursus accusat principium, vt male se hns: et dicit, si ens, de uo equino corpe e: equino uo, interminatum e: no er ac ab interminato principium face: dicimus q ip no e equinum ipm ens: sed, vt ab uno quide, vt a medicina, medicinalis liber, medicinale instrm: ad vnu ac rest primum medicinale instrm: et medicinale pharmacu: sanitatis: quid aut sit, q ab uno dr, sciemus in predicamentis: Cur quid es nam fordmauit? dicim q q pp tres cas: Vnam quide, vt vtilis ens fordmauit: 2m uo, pp bona locutione: ita si dixisset nullo ente, seu q ni necm sit: no sic erat futura locutio rona hns rationem quada: 3m uo certa cam, vt a gnalissimis mi, nimis: sic q a gnalissimis minoribus volens porphyrius ens fordmauit: sup at no dixit ni sit iustu aut bonu aut utile, sed necm: Dicendum q q ex quadam duplici diuisione: Sciendu at q duo hec sibi inuicem adiacent, bonu et utile: ille at, in duo secat: in utile, q est gne equinoci: et in id q est nam: et bonu quide est q pp se eligendum est, vt felicitas, et elegio: utile at q eam distinguit uno q nec ni adest Conseruat: nec ni abest, corrumpit, vt talis uestis: necessarium uo, q ni pns e conseruat: et ni abest, corrumpet, vt anulus, litus: et versus nullus est: aut q per se est eligendu, q a bono nihil dft, vt felicitas, sanitas, aut q pp aliud eligendu e, vt uena, sectio, et pharmacu: sm e. pm sig. nunc uom cognitio est nulla, et confert nobis ad predicamenta et ad logicam methodu: hoc uo necm sex modis dicitur.

dr nccm, ipa mā: dr nām, et roālr hoi: dr nām, et q pp fugiendum est: pp aliud ad eligendum: dr nām, et q pp se eligendum: dr rursus nām, et q pp se fugiendum, neq pp eligendum, neq fugiendā e: sed e pp aliud eligendū. Vt qda pharmaca: et q pp scr et pp a eligendum e: in hoc q vltimo sq̄to necessarij est ens liber necessarius: pr.s. et pp scr et pp a, est necessarius: Quem sic necessarium scribens Aristo. ait: dris. ii. in pdi. de aīa, lassis verbis distinctat: et dris ipas separat. et proprijs: Si q ibi, dr̄ibus et p dris et proprijs, dris dr̄s disputat. nosse q qd sit genus: et quid dra: et quid proprium: et quid spes: Vtile e ad facilem illoz deprehensionem: Usus e aut commchr illa et. et no solū ad pdi: sed et ad ea q ipe defendēs dr: quida no dicūt ipm dixisse: et ad aris pdi. eāq et ad archite pdi. Vtilis sit hāc omniū rem cognitio: nam et ille scripsit pdum; absurdū no est dicr hoc cū ipe porphyrius et reliq̄ exponant: ad q est, et gnis et dr̄, et reliquarū cognitio utilis: quam no q posuit spem ea q) natr est prior spe: cum no genus dr̄ p posuerit, hoc in doctrina. nam ad proprium nom puenirī, mus? et nec no [illegible] est ea de omnibus porphyrius propo dolorina facer, sunt hec, genus, dra, spes, proprium, et accns: Est aūt diam puerer hic, ut na hoc ordine posuit voces porphyrius: no. ii. coactus e hoc frustra fecisse: sed si volum hoc cognoscī, paulo altius inspiamus: scire oz, q sint q dam in rebus, et vnā, et particularia: om q particularia, corruptibilia erāt: et veluti solubilia, q nouit nā q̄libus qd hūs, comprehendēs omā, et conservās unusquisq; formam. Et hoc genus, aut spes vocā: nec aī ignari ipoz simus: et ordinis causa discamus: dicamus: ut in exemplo, quid e vnūquodq: socrates q̄ et platone, et singulares homines

rio
prin parti, et individua: Similr et xanthū, et Baliam et huc equū, q uno ipoz particulariū proxime sortitur sit vocat spes, vt vniuersale hoc: continet. ii. partitans vtes: & alia similr: hanc rursus rem tentiua vocat gna, vt aial, continet. ii. et hominē, et equū: media uo inter hec sit dr̄: Est uo dra vt ipe porphyrius prouidus dicit: qua distat ali, tepo ab altero: & hoc. ii. dra rete emerait: em, q̄ genus alia sit dra mas ta, vt aial genus e: et sm ipm, nullū a ab alio dit, omia. ii. animalia vocant, et equus, et canis, et bos: et ho: Si. ii. dicero q animalis, hoc omnium e roāle: illud uo rro subiunctus, sed dram, sm quā visus e differre ho ab equo et bouc, et reliquis animalibus: ronale. ii. dr̄. q̄m rot, et iudicio aliquo dicit, vt homo angelus: rro uo q̄ absq̄ roc, et iudicio, vt equus, et bos, et alia animalia rro: quapp hec quidē particularis magis e ipis omnibus: Vtus uo magis, q sint spes, vt roāle et mortale: roāle. ii. o. magis particulare animalis: continet. ii. ad hoc, roāle. s. et rro: Est ar vltimus spe: continet. ii. multas spes roāle, angelum. s. et hominē: Ptenta particularior est q̄me dra, cetus ea, dit sub qua: Vltior uo ipa spe, cetus hec est duoz quorundam continentia, vt hois. s. et rro his, sub omnibus omia alia radicē: Spes uo vnius solius est contentiua, vt hois, aut equi aut alteri rei dā: Proprium uo est vni quidē spi, et soli, et omni: vt hoi proprium dr̄ risibile: soli. ii. ipi inest, et ssp: Accns uo est, q̄ absq̄ alio nomine to pt abesse ab eo in quo est, vt album, nigrum, sedere, stare: hoc q̄ hēmodi sit, sine rem completiua: illa uo sup inducta, seu adiuntiua, et explena quidē spē sunt, genus, et spes: et media inter hec dra, q̄ pdicabilia vocant: hec. ii. completiua sunt cuius sub aialis:

Vniuersi n. his tribus participat Ut Sortes: sed nequaquam aliat
ht genus, quatu uo. reale mortale, et ram: quatu uo ho ipam
spem: similr et plato, et alcibiades: alia uo duo abuemionia
bz vocat: et sz inducta/s. proprii/et accns/eo q; nullu ad rem
bz ipius sbi conferat: quoz proprum quide propinqu e stalib,
eo q; sba inest alicui: accns uo procul est/eo q; partim qde mist:
partim uo no inest: Hec uo separa vocant: om nullu separat
nihil corrupnt sbam hois: nam si hoc esset, oporterit non
nullos esse hoies, q; e absurdum: et si in ridendo po amit
bulam: nihil minus homines sumus, oes homi operatioe opan,
tes: Cum q; hec sic se habeant: Ccc quo pacto porphyrius ordine
procedit: sua ppositi sba et completiua bz: posterius uo
ordinauit aduenientia bz: Rursus sba lium/ordinauit
qde genus Ut unu salius: deinde dram/Ut hoc magis particu,
lare: Deinde spem/Ut hac magis particulare: aduenientiu
uo bz: proma proprii, propinquio e bz: ppositi quide ipa.
Ut et cognatius dictis: accns uo, Ultimu oraium sortitu
est/Ut ne coloas dictis: et ni inter hec solum ipm aduenias,
et verebat absq; in corruptionem: Quereris at dicm e, quo
accns cotdividar gne, et spes: cum tm et ipm, in spes et gna
ceat: Dico q; ad a quid e considerare vnuq; bm q; hz
esse: et a Ut possidens habitudine ad alterum: sua ni ipm
bm se unaq; quid na sit (considerauimus: dicim) hec quide
esse sbam: illud uo qm: aliud uo quale, et relig: si uo
respexerimus ad gds post sbam: taq; no p se stes sentia: sed
indigentia illa ad existentiam/accidentia illa/hec dicim:
Et rursus si respicientes in unaq; predicamentoz viderimus hoc
quidem unu salius: illud uo specialius: aliud uo ceteris spa,
tiosa/diuidit a qualitatibz: hoc pm quide vocamus genus:

Zm uo dicm: Sm uo spem: quia res eade alioq; considerata
Dr genus, aut spes, aut dra: qua dra q; st in speb dicendis:
Xtr uo: hec quide sba: illa uo accns: Ad definitionu assi,
gnationem. Et sine p; q; alia e sm aristm dya: Alia
q; sm platonem, genus. Et e sm platonem dia/est ad omia
nes quing modos/Ut in Topicis dixit: quz uo e sm platonem
quatuor modis fit p diuisionem, definitionem, demonstrationem,
et resolutionem: q; q; utile e ad definitionu assignationem: et ad
ea, que de diuisione, et demonstratione st/Utile promptu
erit et ad platonis dyam: Si uo hoc, promptu dubio, erit ad omne
phiam: sunt uo/Ut dicm est: Diuisiua, definitiua, demo va
et resolutiua: Sic q; exigendus e metlus hz loi: ac si dicat
porphyrius, q; liber hic non tm utilis e ad phoz conscripta: sed
et si no essent ita scripta, ad ipas phoz methodos confert: quib
possit inueniri phi rego vnaquaq: q; autem sit missus hac opa:
p ordine dicamus: Diuisiuu quide opus e, diuidere proposita gna
ordinate in proprias dras/Ut al in reale, et irreale, in mortale,
et immortale: et no dicat q; aialis est hoc q; dco homo: illud uo
equus: illud uo, aliud quid, et aliud: assimilat. H. in. Ut dicus
plato (monet) coquis male similentibus, et no artificiat ipa
obsonia, hoc est rubibus, et artu carentibus neruis: Definiti,
uu uo, est opus: definitioes proprie nominis rego assignant:
Hec uo sequit ad diuisiua p am extrem: qm et in dicat
ea, de finitionis. H. et qm st, et constitutiuus dris: et
diuiso q; ia qm, definitiuus accipit: et eligit utilia ad dfi,
nitionem/Ut diuiso animato, in al et planta: et ali irro, et irro:
in mortale, et imorale, definitiuus voles hominem definire, eligit
ria, et mortale, et reale: demonstratiuu uo e opus, demon,

rerū facer / ꝯ ipa propria ipagoga : no · it · quēadmodū r̄ historer ꝯ opabilib⁹ et probabilibus : p̄sonis fides affert : Talis q̄da res est demonstratio : sed qui admodū plato / rogat imor⁹ aut⁹ demonstrare voles / rec ꝯ ignis usus est : Duri q̄dā per se mobilis / p se mo / ssp mobile / ssp mobile / mor⁹ : ida q̄ imor⁹ : sic oꝫ et volūt demonstrare / facit : Vere · n · demon⁹ ꝯ definitionib⁹ sunt · definies · n · Nam rei ordinē : Et oꝫ demon / ꝯ ipa rerū nā fieri : et no ꝯ his q̄ exterius ro sequūt no necio : quapp⁹ oēs in demon : Siquide verū definitio / definitiones uo · divisio : Resolutio at est opus compositū / resolue / simplicia / ꝯ quibus constant / Vt ordo in nota / et verba : Ghec in syllabas : et has / elementa Ghec quidē Grāmatici / phi uo nales / rebus ipis / Vt homem in caput / et pedes : Et hec in ossa / et carnes / et nervos : et talia in q⁹ ela : Ghec / mā / et forma : Ultimum resolutum est / syllis : resolutes ipos / in propōes : et has / in termios / Vt in resolutoriis dont : p⁹ q⁹ om⁹ est divisum : Z uo / definita : z at demonstrativa / Ge resolutiua : Sanctū uo / de tribus meminit : quia liber ad hoc est valis : docet nā de rebus et dris : Etiam divisus dividit ordinate / nam in spēs / p proprias drās : Definitus uo definit oꝫ genꝰ et drā : Demonstratus uo / demon⁹ fac / ꝯ definitionibus : definit⁹ uo / Vt dem est / si ꝯ genꝰ et differentijs : etiam ab alia rem / reo q̄ tres hr⁹ sepes mutuo indigent : nā divisa indiget et ipa definita demon uo / Verisq⁹ signatū demonstrans : Definitores recte accipit / Vt cognoscat rectꝫ hom⁹ : Definita uo / Vtpote divisa : Resolutiua uo / nulla indiget / contrariat nāq; divisui / cetus illa / quidē vnū accipies / multa / faciēs Resolutiua uo / in vnū definit · accipiens · n · et resolvens / resolvit homine in partes : et has / in humores : et humores in q̄ : Ghec in mā / et formā : Cla · n · constat / ꝯ mā / et formā :

rem ob aliam rem : quia divisimus q̄dē procedit a simplicibus in compositū : B resolutiuus uo · a composito in simplicia : contrariat uo definitiuo / quis hic quidē / Ne compositum ē : ille uo / resolutiuus : p terrā si divisiuo contrariat adeq; ergo definitiuus definire no pot : prorsus dubio / et definitiuo / contrariat q̄ demonstrat̄ am si demon indiget definita / et divisa : et his ꝛ resolutiua / contrariat : oꝫ demon / contrariat resolutiua : sed nr p definitiua meminit : et no de divisiua : Et hoc in su p · am proposito erat ꝛ propositaq; definitiones assignare : differt at a resolutione / compositio : in hō quidem / mihi : ita sic / rerū ordo / et dor / su · e : sic resolutio omio est / et impo : differt uo habitudinū : ut · n · a superioribus / et primis principijs / procedit ad ultima / ro po · e : cum uo ex ultimis ad p̄ma / p̄ma assumit / resolutio est : Quia compo quidē / ad compositi desinit : resolutio uo ad simp⁹ : resolutus · n · alig / compositum resolui : etsi infeliciter ageret / et ad ipa laborare deberet / cum alig resolver festinas / compositum uo ex pluribus simplicibus constat : Ergo resolues / in plura / rū / solui : Solutum ē erat / resoluenti / ad vnū simp⁹ resolver compositū : hoc quidē / pro rmo erat veritati : verū ē dicere / q̄ in prox quidē plura / resolui : Ultimo uo / ad vnū : oꝫ q̄ sane / vt mā dicam / q̄ simp⁹ quidē / in pla compositi / in nullū at resolui · Ultimus uo compositū / resolui quidē in proxima plura / in su / premo uo vnū : Meminit at compositi : dubitat uo quidā / cur definitionē posteriorē ordinem divisionē / postponant : Et dicim⁹ q̄ vt in suppositione / differre ē quoniā no ordinat · dimittam / p⁹ sunt compositā / quā p definitiones cognoscunt : sp / et si no sint causa nordinandi · meritō definitionē p̄posuit : B resolutionē uo / pp hoc p̄termisit / dū · forte prie ide boo

Entis diuisio

Antisthenes

Opinionis diuise de uniuersalibus

Sic. 61. Xanthostenes putabat: et ni immisit ipa substan: potrat
rursus greci. Utrum immortalia sint an corporea. Facit. n. utrum
nebri diuisionis, a sectores: et principes: & rursus ni immisit
hoc verbigra, immortalia, q̃ potrat, nisi ea nr̃ sint a ma:
& in multis, aut ab his separata sint; Vt at mal fiat q̃dr:
Exemplo ponemus sermone: nõ. n. ita simplr et cam: trigõ
corp ipa dicebat: illi uõ immortalia: sed ni aliq̃ animo: nec
aduersant sibi ipis: Dicentes. et omes dicut: intelligas q̃ similes
q̃da hõs sigillum (verbi gra) a cbillis: et cera multe apponit
annulus uõ imprimit (cera multas: posteri) omis sequemur:
et in plaris cera: notas q̃ omnes sint de uno sigillo: hoc apud
se sigillum in mathan: sigillũ q̃ q̃ in anulo: dr an multa
essl: q̃ at ẽ in cera. in multis: q uõ ẽ in intellcti ruminatis
post multa: et posterius q̃nõ: hoc q̃ intelligat in omibus
& sensus: ita am opifex omia facit, ut apud se omniũ exempla,
Vt faces hoies, hr sem hoes apud se; ad ona mspines, omo fac:
Si uõ omi in sit dicis; q̃ nõ sr idee apud opifer, audiat
hec: opifex fabricat: aut cognoscens: ea q̃ ab ipo fabricant?
aut nõ cognoscens: sed si quidi nõ cognoscens, nõ utiq̃ fabri,
cabit: quis. nr. fac turres aliquid ignorat, id q̃ facturus ẽ?
nõ. n. Vt na fac ẽ go am vde carens: Vn et na fac non
aduertis cognoscitur id id q̃ fac: Si at aliquid ẽ fabrin
voluit facat: nouit quippe omnõ, id q̃ ab ipo fit: si q̃ nõ fit
terminus q̃ homo, deus fac: nouit certe, q̃ ab ipo fit: si at
nouit id q̃ fac, mas q̃ sr ẽ. q̃ sr in opifer forme: Est at fr
in opifer: Vt in anulo sigillus: Et dr hoc fer ante multa. et
separa a ma: Est q̃ fer hoies, in singularibus hoibus: Vt
mpssiones in cera facte: & dicunt talia in multis esse,
et sensus a ma: Cum uõ in sensibus singulares homes,

q̃ omes eande hois formã hnt: sic in eo qui posterius venit:
& in specie eras: ruminabimus ipam in intellu: & dr hoc
sup multa, hoc ẽ post multa: & posteri q̃ nisi: sunt uõ talia a
rer gdo separ: nõ. n. in rer subsistue: sed in aia: no at alr
mse par: neq̃. n. ipa per se separari posse, quales q̃ an multa
sit foras suppone plato: ne. n. simplr, intellectiones ipas nude et
ipsius: sed omia illas q̃da intelligibla, ad ds respectu opifi.
rum. Vt ad imagines pris q̃ eny hnt fiat: hoc q̃ memi, quor.
dn immixta essentia, a ma separ sunt. Ne q̃ st apud opifices.
aut in sepa. Vt q̃ st in multis, aut post sensi: hoc ẽ q̃ sunt
post multa: hec omia dicit renisabo: scriendũ at ẽ, q̃ eam hoc
videre dns et plato dissentire: cru. n. inseparr ea: dr et
a ma: plato uõ separ: sed sicut discernit inter se phi, sicut no:
Vt. n. hos duos Vt nauibus vii nõ ẽ omes oportet mittere ad
siderare; illud uõ quo dr ens. Dolluebat animus utile fore hoc
libri: et ad aures q̃dam tenui, q̃ mihi q̃da st, et studia, ad omnẽ
phoẽ logicã spem: ovenus uõ multos sue passus, e mutata: opa.
vocatiua: negatiua, interrogatiua: Alie q̃ ns si subito mitti,
derauimus: sed in logica negones no dr omnes desiderat: sed
dr sola enuntiatia: hec. n. est cognoscere aut multus: aliud. n. ap,
petere aut fr: nisi optus. appetens aliquid optat: et vocat ali,
quis. appetens aliquid aduocat: Solus at agat. et negans alium:
Sola uõ enuntiatia formatur Visum et salutatur: dubius. n. nec
vere simul, nec falsa: similr at sicut optat, sicut vocat: enuntiat,
sicut ira ore, aut dom dicit, aut salutat: Vt emanat de aia q̃ mor
ẽ, aut timet: & omnõ aut dom dicit, aut salutat: Enuntiatia. n. ora
ẽ, q̃ enuntiat aliud quid alteri, negans, aut nõ in ens: Continet
aut hec in sepa. deus q̃da, placatus, et dom: Vt at manifesta
fiat nris pmis, dicamus sic: q̃ sit, q̃ sm dr, id dr q̃ pmo:

Arist
Plato

Plato in parmenid.

Aristo logic.

Aris, Xenocrates

Platone dr̃ st̃ Platonicus et ipe egns: et vtile ad aris grecã scripturus libꝝ dixit: verbo de ipis vt antiq pertractant: et honorabilis: pp hoc dicit: et max̃ peripat̃. Decim st̃ gñalissima: sba, quatum, quale, et alia: quoꝝ sba quidẽ ie res p se subsistes: alia uo accidentia: assignata uo ã gñi descriptio: q conuenit omnibus dctis: nec dicas: quo sbã conuenit: et accidentibus: nã sint diuisa sm esse: q. u. accidit sbe: hoc e: vt genus in spes diuidi: q sub ipa sut: idem: et alijs accidit: ꝛa diuidunt̃, et alia in spes: q st̃ sub ipis: vt qna: aliud e q considerare hec: vt sbam: et accntia: et aliud: vt qna gñalissima: Cet. u. hoc habent:

Videt at, neq genus: neq spes simplr dici: sum dix intentionis: et vilitatem: et quis sit introductiuus modus: q abstine gdo debet a profundioribus gonibus: simpliciores uo coꝛrigi: et q sint simpliciores: et q profundiores. Consequenter ad partim. lare doctrinã maxime: e: Gp̃m de ane pertractat: quia p̃m ordinẽ ht genus in enumeratis: Q quia e plurium spes contitium: Cst at p̃m genus ad ipas spes sm causalitat̃: Et si sint de mio eoꝛ q ad aliquid genus et spes: sed st̃ qda eoꝛ q ad aliquid, in quib alia alijs antiquiora (et causas dicim) vt prem filij: qua hores st̃, causa dicim): Gp̃m quanus sit nãsmat Q se minue ꝛostringat ea q ad aliquid, quales st̃ ad aliquid: ꝛam q st̃ ad aliquid nate e prius spas enarda ee: consi, derates q̃ pꝛexistentia cam, eoꝛ q ad aliquid, qua vtiq pꝛcipsenti minuerim), sm illam eam antiquiorem dim). In pre cuipe et filio antiquior est sr tpe, qualis est hõ, q est hec ipm et spa, cuꝰ constitutiua fit̃ hec filij: pp hoc q̃ prem antiquiore dicim) esse filio: Q si ad se mutuo dicant: princips hõ, eo cui dominat̃: et pceptor discipulo sm sola calitatem antiquiores sut̃ nõ tempore: Cst. u. nm et tempor posterio, res fuerint, qua homes sunt: et principes eo cui dominat̃, et pceptor discipulo: de q̃ in quic et in spe: genus. u. et spes st̃ eoꝛ q ad ad, eo uo q ad aliquid, nate e prius esse spas: genus uo, sm sbam, na nõ pꝛexistit, nõ tempor: et sic constitutiuũ hec spei: ꝛa genus secat̃ in spes: omne uo q secat, est prius na segmento, et constitutiuum: si est q prius sm sbam, genus ipa spe: cui at st̃ priora sm sbam, eoꝛ q ad aliquid, sm calitat̃: priora st̃: Antiquus e q genus spe: Q merito ipm ordinat alijs: hoc q̃ est na in quoc vtit ordinẽ, assumũs. u. sm̃e: p̃m q̃de inuigilat

ipm : et iuat : Deinde procedes : et sensu adhibes fac al : deinde
ra : et connupiscentiam : et fac irroale al : Deinde p fectum
rem adhibens, fac homine : quapp ut sba pcessibnt gna. spes,
ut gna uo : et spes coexistunt sibi mutuo : Et simul auferun :
habitudinis .n. ipoze adimuice noia st gna : et spes : dignu
t at q ter : cur de gne docis : meminit de spe : et no de ora,
aut alijs : Dicim q gemus et spes : ad ad sut (ut dixim)
ra et spes, amis est spes : et gemus spei : est gemus : Ppo
hoc merito meminit de spe simul ni gne : ra in doctria
ezze q ad aliquid st : nece est eum quing q de altero hoo
dicit : equatr ad aliquid st : Et de reliq meminisse : Vtr
Porphyrius at hic rta ars porphyrius : Si aue rta hec : o. sit nag
doctrina de aliquo eminoz idesse si eode noie sba signifi,
cant : Diuidit p, que d noie plura significant : Deinde
si dicer : de que significatoo doctrina facit : ra enim,
cario p sueude obscuritate et errore gnare : Docet quidz
in duo scq to : nomi hoc docetr : et accipient : ipo uo edocto
m alio : ut si quis de sydereo cane docere volens : dixit : canis
celestis sidus : aut distinguit fructus : ni no prius dixerit
de quo canis pmone facit : errore in auditore gnabit : o
q prius enumerare sic ta canis : Cum hic quidem sydereus
est : ille uo terrestris : quida uo marinus : prim uo dicere
q de celesti pmone sermo : Hoc q mone sm porphyrium fa,
rens : enumerat sic ta ams : Et declarat de quo ezze sermo :
Illud verbum utatur no ut ambigens dic : sed pro eo q
appz : Simp uo, quadrupedi : Signi cat .n. Vtiter (ut dicut
rhetores) Et ue simp e dicere : idest utiter e dicere : si cat et
Aristo proprie, ut ni dicat aristo : simp quo : hoc est prospere, si
frustra : et sme aliana ror : ut simp ipm verberat : si cat et,

singulariter ut ni dixerim) simp fabula a veritate natu est,
et ue uo : proceq e singulariter ponit : dic .n. q appz nec spes,
nec genus : nec reliq a singulariter dic : Genus .n. dr esse p m
signm duc gnis : hoc at est sm q duas habitudines accipit :
Multitudo ad multitudine : et multitudo ad vnu : Heraclydaq
ad hermiu : sm q excello dicim hre genus : et hoc ipoze ad,
miuic, sm q dicim adimicione, amicicie et patrocinies : aut q nig
no adr : Illud at quodamodo relte apposuit : alia .n. e alij ha,
bitudo : ezze q sub uno et eodem gne sunt : ream aut st amicij
alij aliozz : aut filij, aut fres : aut alij aliozz : Tale genus no,
pletur : sm q signm heraclydaq gte dr genus : Dic .n.
heraclydaq separat ipm ab alijs gnibus : ut Tantalidaq,
et aliozz : et habitudinis q ab uno (dico si) hermiu est multi,
tudinis in hiu quodamo adimicione, eam q ab illo propriatur,
sm q Rursus duc habitudines sumit : unius ad unu
oat : et causat : ut hermias ad aliquc heraclydaq, causa
quide ecntis ipo hermie : causato uo, eo qui ab illo est, aut
patria ipa : et eo, qui in ipa nutritus est : sm q dicim Plato,
nu gde athenien gne : Pindarn uo Thebanu : Secundu uo
Plato Pindarus q habitudo quatuor modis dint : aut sm arte : ut corporis ad,
discipulu : aut sm fortuna : ut dom ad seruu : aut sm voluntate,
ut amicus ad amicu : aut sm natura : ut pris ad filiu : ha,
bitudo igit duplex na est, sm diuisionem ab alijs gnibus no,
cata : Signan at q signm uoces et noia : si eueniet separ
ret res admisce. Cum natura agnouit hoc hominem
uocari : aut canem : aut aliud quid : ut q hec separaret
res omes a seminin : Cum, sm aliq ars, tang aliquid
magis nouu : et ho spir digni pter alias artis doctrina
proprijs nois nomen imponi : ut in rome habeat modu q ipa
manifestet : dic .n. et Geometr : multas dras triangulor

Porphyrius

Plato

Aristoteles

qñ nominari: po e st. n. utrumq; suspicari: qm q; ambiguu
hoc existit. phi nr mu. rerit. p. nr. ipm talis denoiationis an
ipi nominu impositores: pp hoc dixit forte, ni et ipi ambigat:
scripsit q ni dicat genus. Cum enim aut porphyrius qs
dicat de 3° esse apad phos sermone, q; et describentes assig
uerit: q; nos prius dicem, quid e descriptio: et quid diffi;
nitio: et pno dnt definitio, descriptione: Deinde consequenter
cam q rem cuius gra, p descriptione ipm dant: et no p defini
tione: Si consueuerint definitiones, sbam rei sbe siam:
Et nr includit quide propria: et nihil auferri alienoq: di
rendu e q; q; unaquaq rerum, et una est, et multa: et pp
hoc sic tur unaq: et p nomi: et p orem: p nomi quide ni
ut unu quid considerat: p oremi uo, gnomi. ut multos hns
partes, ut hoiem significam). et p hoc nomi nu: et p oremi
dicunt. ut roale mortale. Hoc at oro siam sbaq rerum,
aut ex his q in ipis sm sbam rebus ipis accepta e: aut ex
his q tis accidunt: Quide ex sbis ipis monstrb sumat
uocat definitio, ut al roale mortale. Complent. n. hec sbam
hois: Si uo ex his q accidunt ei sumptu sit, uocat descriptio,
ut ho e al roale ambulas, latos umeros hns, manibus utis:
Hec q; supaccidut sbe hois: no. n. complet hec hois sbam:
Sed sup nominu ei: Ex hoc q; dnt definitio a descriptione, eo
q definitio quida ex sbis declarat res: descriptio uo ex
accidentibus: ut at descriptio relucet pictura q da umbre
oms: ita sic q a quid pictores, pictura umbre, unde q;
imitatione imaginis, no in distinctu: sic et descriptio
ondit quide quodamodo rem, no in distinctu: definitio
uo ipam nobis re mal constituit: Assimilat q; definitio
p picta picturae: descriptio uo umbre: io et descriptio dr:
Cum q; definitiones sumut, ex qu et constituim differetijs,
gnis uo uniualissim, no e genus, ut ex ipo et differentijs
assignet definitione: De uniualibus uo qre. est nec ei pnr:
pp hoc ai no posse definitione qm assignari porphyrij per
descriptione ipm sig: ita in quibusdam, minime possumus
definitiones assignare, diligimus p descriptione ipas siam: care.
mus at assignatione definitionis in qre: p qdi (ut ia dixim)
quia de qre simplr sermone facimus, q; nulli qm conuenit
pp: no e at uniualis qm; genus reperiri: ita sic, no ubiq
est altissimu: cum uo no sit genus, nec definitione esse estimat.
Oms nq; definitio, ex qbus constat, et dris constitutis definiti
Cuem uo no sit genus, nec dras constitutas esse contingit:
Constitutor. et. dre spes, in eade. st, et qm diuisiue (ut pre.
dentes scripsimus) Cuius q; no e genus, huius nec dras con
stitutas esse contingit: Cuiusq; no e genus, huius nec dras con
stitutas esse contingit: Cuiusq; no sit genus, nec ostendi
dre genus altissim: nec definitione huius esse contingit: p
q; pp hoc, no e definitionis qm assignari: Deinde et, quia
equiuocoru e genus. denm. et. mos dr, ut in ptis e dictu:
Equiuocoq uo definitiones, no est assignare: quia et nom
sola, st nuda, rebus ab ipis siam tis ora: Definitio uo, sbam
significat: equiuocoq uo eade definitiones, hoc q et res eade: no q; an,
tiqui equiuocoq unam, eam definitionem assignare: ut et
p descriptione ipas significamus: Continue. n. et hoc q sm
sbam differt, eadem in esse accidentia: eque admodu q; et hoc,
multis existentibus et diuisis sm sbam gentibus, una et eade
habitudo ipis accit ad sbas eis spes sm qua, hec quidem
una uocata st: Alle uo spes: pp hoc q porphyrius, no defini
tioni qm semp, p descriptionem tradidit, ut de ea qm bus
ipam posset coaptare: Forte at quis: et ad hec nobis dicta,
uerit, si equiuoca no definim): definitio. ei. sbam sm

Illa nō mōda se noīa: pp quid ipōz descriptiones assignam⁹: nā
& descriptio: q accēntū contrarīū: sībm eis sbam sīa cat. Dicit
.rr. nos: notionē sbē: nī hēc accīdunt: cm q vna descriptio
equiuoce cōpc assignamus: et p descriptionē in conceptū sbē se
ducimus: memīnē nō solum noīa: sed et res eccē: q al.
surdum ē: meminī .n. dēm qm eadē: sba: quālt: et q̄lē:
quibus & grūs equiuocū: Dubitatio euidēs ē talis: po nō
ipām nīp soluimus: p ea q dicēbamus: contingēt et diuīsis
pm sbam: eadē accīdēt: sm q et descriptio fit: nec admodō
q̄. et dem pbis: eandem accīdit: ad ea q sub ipis sūt habi-
tudinē vīnpēt: Nam nec sba contrīa gons rr is et morro,
rei: qm .n. ipōz ē nī illa sint spēs: nec, et quālīa duaꝝ spēz
contrīaꝝ et diuersā contrariōrū oppōz, genus ipōz ē: et cum q̄lē
eodē mō, plēs spēs contrīaꝝ, qm ipōz est: et in aliis sīlr: quap-
cadē habitudīe, omnibus pbis accīt: et nō q̄ mirari: si eoz q
pm sbam dīnt. contingit vnam descriptionē assignari: et nō
easdē facēr descriptas res: Satim enīpp dem quibus, hoc
similē adest: q & de plūbus pdicari: nec quidem de eisdē:
aut de tot: nā hoc q̄dē ipōz (verbi gra) de .4. spōns pōt:
Illud nō de tot: aut tot: Descriptio q sumitur: aut ex
etimologia: aut ex accīntīa nominis: q et propriā descrip-
tio dr: Ex etimologia quidē: vt Anthropos: hoc ē homo ap
Graecos: ē q pē sursum aspicere: aut ea q̄ cōsiderare q
vidit: aut q̄ sursū hr oculos: Accīntīs nō vt hō ē aut
rectē ambulāns: Latīnō vnquā (vt ū frequentius) desinēs
nō: aut ex ma sumīt: vt n desinimus ira esse feruore
sanguinis circa cor: aut ex for vt: est appetitus vindictē:
aut ex compōsito: vt illud: feruore sanguinis circa cor, ēs,
appetitū vindictē: Ex qn quidē ex ma sola: aut ex for
sola sumpta est: imp fecta est: quando nō ex compōsito.

A Comā equiuocā sr.
vt de plūb. dicūtur nō
in aut oīb⁹: aut tot

Sorates

25

tunc ē pfēta definitio: qm cōpositum sīa cat: Est at pfecta definitio,
q ex genēre et cōstitutīuis drīs est: Continet .rr. genus qdē ma
ordinum: cor nō ordinē differentīe: hanc q definitionē q st
miter res mōdū recipiēt: nā nec p̄, q nec vltīm, qnā hmī:
nec et cōstitutīuas drās: sed spēs vt mdīuidua: in et
ipōz descriptiones, nō definitiones assignamus: vt Sorates
filius Sophronīsci Athenīensis pīus, ventrosus, caluus, agelo,
& si quid a sībi accīt: quīnq nō dicūt drās hīc, ipsa qnā,
lissima cōstitutiuas, nō rectē dīnnt: nō .rr. hmī cōstitutīuas
drās: sed diuīsiuas: siquidē omne cōstitutīuū, antiquius ē
& cōstituto: vt am vt et paulo an dixi) cōstitutīua q̄dā
differētia. Multo prius, et analeissimoꝝ diuīsiuū: vt ale, ppri,
et mortale: in sint hois cōstitutīua: et mor, et rīonale, equus
diuīsiua st aīāl .5. aīalis: hoc .rr. diuidit in rōale, et ir,
rōnale: in mortale, et imor: Recte q dm est, q cōstitutīue
quoq̄dā drē, antiquiores ipis esse volunt: vt gnālīs,
nihil antiquius ē: hoc nī ita st hīant, merito qnis vīs
doctrīnā q descriptionē facit, definitionē ei assignare nō
hīs: vt nō hoc discamus, cūrna sit assignata descriptio:
et vī sumpta ē: Dicendum est sic: simul nō discimus, q
nō fortuīta porphyrius has omnīaꝝ vocēs assumpsit: sed
q nosci ē modo quodā, omne vōc, ad vnā aliquā hanc
vōcē reducī: vōcē hīc quidē st, nō sīam, vt Knaxi, Bli,
tyri: illi nō significāt, q aut de vno dīnt vt n dixerim
platonē, aut Sorate, aut aliquo singulārī, aut de plūbus:
sed nō, q de plūbus, aut sbāl predicāt, aut accīdētalē:
& si sbāle, aut in eo, q ē quid, aut in eo, q ē qualīē:
& si quidē in eo q ē qualē quid drē st est: si nō in eo
q ē quid, aut de dīnbus spē, vt genus, aut de dīnbus
nīo, vt spēs: Si nō accīdentīer, aut de vna spē pdicāt,

Vt proprie : aut de plurib⁹ vt accns : et ex hac diuisione appa-
q̄ nat esse omne vox. dico quinq; vocibus vt : et nra ꝑ plubus:
nr̄is paucioribus : Dicimus . n. q̄ vox hec quide sit no sigfi-
ille uo, sigfi. Et significatiua hec quide de vno ꝑdicat:
ille uo de plubus . Cuiꝰ no q̄ de plubus . genus e : et spes . et
dia : et relia duo : sptem q̄ nm sint voces . s . no sigfi
& q̄ de vno dicitur : et q̄ de plubus . s . genꝰ dia . spes ꝓpria
et accns, duabus exceptis vocibus, quinq; solū relinquunt:
Exinsul⁹ . n . no sig : sanꝫ nihil conferentes : neq; gramatici
nra, rhetoribus : et multo magis phis Cicut q̄ de vno,
qui partibus st : partibilia uo infinita : et inꝺ̄ similia
st : phi uo ; sicut ostendi omia eminant se nosse : vt assumit
Plato in Cratylo, q̄ Epistimę, hoc e scia dia est : habeo q̄ ad
statum quida nos : et terminū quo horū ducat : qm q̄
ra multa exentia et infinita, sciam no facit : q uo de vno
ꝑdicant : de particularib⁹ ꝑdicant : merito oēs iudicāt : Et diuersꝰ
relinquit quinq; voces : genus, spes : et medias inter has dia,
et ꝓpria : et accns : ad easdē voces sub quibus voces omnes,
es omia exentia : et omne alia vocem, cuiꝰ modi dixis, sine
infinitis : Hec quide dia st in suma : in diuisione latio,
ri uo exponem⁹ consequenter examinabim⁹ : vox . n . hec qdē
st : no sigfi : ille uo sigfi : et nullus e nobis, de no sigfi
cabo : Dicit q̄ no sigfi qdē : no ꝑdicabiles vt no de alio
ꝑdicat : aut dicē sciam hoc no, hec qdē de vno dicit esse vt
Sorrates, Plato : ille uo de plubus : vt genꝰ et spes : et ꝓ dicē
et propria, et accntia : omne e aut q̄ de particularib⁹ : nullus
e homo phis : eapꝫ no, q̄ de plubus dicunt : hec qdē scire
ꝑdicant : vt genꝰ et animal : et spes : Complectim⁹ . n . sut sic :
ille uo no scire : vt propria : et accntia : no . n . complet
hec scire scam : eapꝫ uo qui scire ꝑdicat : hec quidem

de dentibus spe dicit : vt genꝰ et dia : Illa uo de dentibus mo
lares sunt maiusculi, que dentē abimunt : no spe is ma : aut mo :
& rursus nus denarius, constat ex decem unitatib⁹ no ꝺ̄ius
sed abimunt separatis : si . n . confunderent unitates : no ꝺ̄ rem
ex unitatibus duē constare denariū nr̄i : Interim ex hoc in-
mus diam genꝰ et spēs : et dia : dicit . n . abimunt : eo q̄ spes quia
de dentibus mo predicat : Genus uo et dia de differentibus
spe : Ꝑdicatq; etiā hec quide in eo q̄ e quid ꝑdicam⁹ : et sanꝫ
genus : ꝑdicari uo in eo q̄ quid e dicim⁹ : cum interrogati quid
e ho : dixerim⁹ : verbi gra q̄ est animal : q̄ e genus : quia genus
in eo q̄ e quid dici ꝑdicari : Illa uo in eo q̄ e quale quid sit,
vt si interrogar . quale quid at est ho : dixerim⁹ q̄ rationale.
q̄ e dia : dicit in eo q̄ est quale quid, dia predicat : et in his
apparuit nobis dia genꝰ et dicit : in hoc . n . abimunt differunt:
q̄ dia quidē in eo q̄ quale quid est ꝑdicat : genus uo in eo q̄
e quid : Hoc uo q̄ no scire dicunt : hec quide alii insunt spi
vt propria : Illa uo pluribus vt accntia : Et hac q̄ diuisione
apparuit nobis et ꝓpriꝰ et accntis differentia : quam in hoc
dicit, quatꝰ propriū quidem unū sit mest : accns uo, plubus :
Et hac q̄ diuisione manifestū est q̄ nec est, omne vocē sub una
esse hanc vocem quinq; : Simul manifestū est q̄ no est ex propo,
sita diuisione, nullus definitione, idest descriptione assignari :
Diligentis utilia, ad assignationē omnis, quomodo et ex
sent : dicit . n . q̄ genus est q̄ de plubus et differentibus spe, in
eo q̄ quid est ꝑdicat : non id q̄ est de plubus, distinguit
ipm ab individuis, ni illa de vno dicant : Illud uo differēs
spe : distinguit ipm a spe et proprio . et id q̄ est in eo q̄ est quid
ꝑdicat : distinguit ipm a dia, et accntis : Et nos quidem
sicut latius assignauimus diuisionē volentes docere diꝰ vos.

c quid q̃lr̃ p̃dicat̃ / aut quo sc̃ hns est; at ab gen̾ ex ns
homis et equi] - Sic ndñ qp que nrã drnt spẽ abmuim
et mo drnt: q uo mo drnt / no ẽtã spẽ drnt: nõ ·r· comũ
p mo: scrip· ·r· o; q idem trẽ est / aut ·n· est gen̾, idẽ / aut
spẽ, aut mo: Et gen̾ quidẽ idẽ ẽ / ut hõ, equus / sanis hos,
hec ·n· gen̾ idẽ st: omã ·n· aialia sr: spẽ uo idem est / ut
plato, tullius et alcibiades: sr ·n· smt ydẽ m spẽ: mo uo
idẽ ẽ, ut hõ et mortalis / aut ut ensis / et gladius: si q̃
idẽ est trẽ, nec ẽ et alterũ trẽ esse / aut ·n· gen̾. q̃da
drnt et sut alterũ abmuim / aut spẽ / aut mo: Et dra
q̃dẽ gen̾ abmuim / omo et spẽ drnt / et mo / ut gen̾ drnt
abmuim / hõ / et albũ: hõ ·u· al ẽ: albũ uo quale / sed et
spẽ: alia ·n· ẽ spes hois: et alia albi: hõ ·n· est spes aialis
gen̾is gentis: albũ uo spes ẽ qualitatis / et coloris: uo et
mo: ña sensi bs hõ, ut Sorates / alter ẽ a platone: gr
rect dr mi / q; q gen̾ abmuim drnt / et spẽ drnt / et mo:
gen̾ uo spẽ drnt / drnt omo et mo / geon at et gen̾ / ut
hõ / equus: hec ·n· drnt abmuim spẽ: alia ·n· est hois spes
et alia equi / sed et mo: alia ·n· ẽ ma q; / et alia hois:
no in et gen̾ drnt / utraq ·n· aialia st / q uo mo drnt: nec
omo spẽ / nec gen̾ abmuim drnt: pp hoc dicit qui drnt et
spẽ abmuim / sed no mo solo / tm̃ maĩ sit: q; q drnt
spẽ abmuim / mo et omo drnt: a dra no rursus
a dris, mont / et tullius addit, drt genus / eo q; hec q̃dã
in eo q; est quid quale / aut quo sc̃ hns ẽ p̃dicam̃: gen̾
uo in eo q; ẽ quid / alis hns no q; in eo q; est quid p̃dicam̃
drt genus / a spẽ p̃ducm̃ / quia illa, dr tullius et drnthus
mo p̃dicant. Hoc uo de tullius / et drnthus spẽ / ut
genus: a proprio uo / qm hoc quidẽ, uni soli spẽ conu,
nit: genus uo / multis spẽbus / quapp de tullio q̃dã p̃dicã:

Breui ondit quo uniq; assumptor ad descriptio; genus, decem
ter suptum est: que; no in eo q; ẽ quid: sed in eo q; ẽ qd q̃lr̃:
aut quo sc̃ hns est p̃dicam̃: Dra at et accnia, no solũ in
eo q; ẽ quid q̃lr̃ predicant: sed et in eo q; ẽ / quo sc̃ hns
ẽ: Interrogati ·r· quo sc̃ tr sorates: Respndemus q; sanus ẽ
aut egrotat: rs a alis dr̃ sunt ad ipa accnia / ut simũ /
et a quila / et calũ: p̃dicãs uo in eo q; ẽ quid / separat ipa
a dris / et rer accntibus / q no in eo q; ẽ quid / sed in eo q;
ẽ quid quale / aut quo sc̃ hns ẽ p̃dicant / di q; bus q; p̃di,
cant: In eo q; ẽ quid q̃lr̃ p̃dicat dra: In eo uo q; ẽ quo sc̃
hns ẽ accntia rer: Dicunt uo omia / q; si dixit aut
quo sc̃ hns ẽ / comprehendit et / ea q; proprie alia acci,
dunt: Diffinit q; / ut si in eo q; ẽ quo sc̃ hns ẽ, p̃dicatur
et ipa: Same st de his q; de uno p̃dicant / ab illis uo superi
us ait genus / cum dixit, de plubus p̃dicari genus, diffi,
nit ipm ab his q; de uno solo / et de inoniduis p̃dicat:
Notat q; suptlm, nra; omi mutu / definitiones volunt
solũ de rebus fieri: et tota ipam ampleth: pp hoc
·r· et definitiõs dicunt / ut qui scribentes definitiõm tras,
suptis a terminis, qui st in agris, fiunt at definitiones
moderate duobus modis / aut suptfluentes / aut diminu:
Rect ·r· dm ẽ a plbus / q; q unaq; medietas / una q̃da
gen̾s / duas hr̃ moderationes appositas: sci ·ss· et iustiã /
una q̃da ẽ virtus: adiant ei diminutio / et suptfluitas: et
diminutor quidẽ est / qui minus q; decet sibi ipi aliis m,
rat: suptfluus uo / qui plus q; decet: Rursus fortitudo
virtus est / adiant uo ei timiditas et audacia: Temeri,
tas q; virtus est / adiant uo ei / et stoliditas. et mollitu,
ha: Et stolidus qdẽ ẽ / qui minus monet: Mollitiem
uo esse / qui magis / et mordmat monet: Prudentiaq; est

Virtus · addiam · uō ei · et ſmprudentia · et elatio · prudadmo
q° in his ſ. ſrē · ſic et m̄ diffinitiōe · illa · u · e optima diffi,
tio · q̄ rem propriam rei ſcribit · et nihil ex ipam aſſumit · et
appoſitorē nihil aufert · appoīt uō huic · pri · admo · et
alīs ſrīb⁹ · et excſſus · et defectus (vt iam dm̄ e ·)
& ſupfluentes quidā faciūt res deſinere · diffinitus faciūt
ſupfluere · vt hois diffinitio e · a tal roale mortale · et hec
diffinitio ſeparat hominē ab alijs oībus · et cōplectit
omes homines · Diffinitio uō · fac rē ſupfluere · vt al mortale ·
rō · u · ſolū ho eſt al mortale · ſed vt equus · et cam · et
alia multa · & rurſus ſupfluēs facit rem deſinere · vt al
roale, mortale, grāmaticum · rō · u · oīs hoīes amplectit ·
ſed ſolos grāmaticos · & hoc merito compoſitionis · u · in
fiunt res · Conſtituūt magis · Simplices uō gentes · ad
pla extendunt · et de plebus fiunt · Tanq̄ · ſ · propinquiores
& entes p̄ pri · et rō om̄ · pp hoc al quid · ipm eſſe definiti
fert · roale uō compoſitum de ſapientibus · roale uō al,
mortali ſi mixtum · adhuc pauciora ampleditur · ſi addam
fiat et grāmatica · adhuc parui magis fit · quapp diffinitio
quidem diffinitiones, faciunt reſcindā ſupfluere · ſupflui,
Porphyrius · res uō, deſinere · Hec q̄ notas porphyrius · dic q̄ · ra ·
dicta genus diffinitio · hoc e deſcriptio ab his duobus e libera,
tā · que definitionis ipas vitant · neq̄ ſupfluus · fac rem
deficere · neq̄ deficiens ſupfluere · Dm̄ e at · q̄ triplicia
ſunt genera · hec quidem ante multa · illa uō in multis · q̄ ·
dā uō poſt multa · que et poſteriora vocant · et mixti,
cellentia · vt in intellectu nro ſcientia · Eſt q̄ propoſitū por,
phyrio docere · de quib⁹ q̄ nre ſt ante multa · nre in mix,
ſcol de his q̄ ſt poſt multa · hoc eſt rationalib⁹ · pp hoc
q° dixi · deſcriptionum notionis · hoc e notionalis genus ·
Rationale uō genus eſt · ſm̄ qua notiones ſcribentes reſpas ·

ad ipam deſinimus · vt accipiam⁹ ſm̄ proprium intellectum hominis ·
& ad ipm̄ deſinimus, dicentes · q̄ hō eſt al roale mortale · dic
q̄ porphyrius · q̄ huius notionis · nihil ſupfluus neq̄ dimi,
nutū · hoc genus deſcriptio · ſ

De Specie.

Species ar dr quidem · et de vnius tm̄ ſus ſor ſ · completus e
ſmo de genere · Nam q° oīm in his · hmt differentiā · ſed q̄
genus · et ſpes ad ad ſunt · et ſimul ſubſtant · et ſil intelli,
guūt · pp hoc ſpm̄ deys ſordinant · Non pp naturalem ordinē ·
ſed pp doctrinale conſequentiā · & q̄r in doctrina genus · nr̄ ·
minui et de ſpe · Et no oportebat ad maius tempus ſpectare
hoc · Ignarum hō eſſe auditoro · conſuetū et nūc rla vtr ·
Enumerat prius ſigna omia ſpei · Deinde ſic definit de
quo ſig⁹ ſmonē facit · ſt · u · alia ſem⁹ ſpei (de quibus nō e
propoſitū dicere) ſed illa emanat ſpei ſignū, q̄ loqua nr̄ogono
nūcupauit · Dic q̄ · q̄ Z eſt ſignū ſpei · ſpes · u · dr ut nuiſq̄
ſor̄, in quo ſignō diuinus, et formoſus et deformis · ſpes
et dr · et q̄ ſubiant gen̄ · aut dr q̄ genus · in eo q̄ e quid
p̄dicat · ſed hec definitio eſt · et ſpecialiſſima ſpei · et no ſpe,
cialiſſimū · Dr et alr ſpes · que de plebus · et entibus nullo,
ni eo q̄ e quid predicat · quēm at ſemi⁹ hoc nomen
ſ · no ſpecialiſſ⁹ ſpes · et ſpecialiſſima · obſcura ſt rō iuſtitie,
prouidentie ſmonē declarat ipa · promiſſa p̄dicamēto hoc optimū
ſpam · ſ · ſpam · que e res ſpectabiles · et ſpecialiſſimū genus ·
Nam alia ſpes, ſt eius anchora · ſi · u · anima alia in ſpa
ſt · et in ipa conſiderant · et abſq̄ ipa conſtare nō poſſ ·
Itaq̄ q̄ ſpa quidē · eſt pp ſe ſubſiſtens · Alia uō nouē ſpes,
accidit ei · ſumit q̄ ſpam · et complicat ex ea cathena
tali · q̄ ſpe quidem e cor · illud uō morſorem · et cor⁹,
hoc quidē eſt acutum · illud uō ſpinam animam · et animā ·

Hoc quidē, aiāl: illud uō plontw: quoddā uō zoophytō: et aliis
hoc quidē, roalē: illud uō, rrionalē: & roalis, hoc quidem angelus:
illud uō homo: quoddā uō demō: ſn hiſtoriō gnalisſm g de gnere
& eſt ſēa: ſpaliſſimū uō, eſt homo: ſuccia uō gnā et ipa vocā,
& ſpēs: ſpes quidē, eaēc q ſt antē ipa: gna uō, eaēc q poſt
ipa ſut: ſcōr q ores ſpēs, et ſpaliſſimas, et ſubalternas, prior dē,
ſcriptiō amplectit: Dicēs ſpem eſſe idē q ſubiectū gnī, aut dē
quo gnis: in eo q ē quod pdicat: hāc nāmq dēſcriptionē vtiq
ſōō quidē eſt eadē reliquis: habituduīm uō ē ſolū abnuere dnt:
Multa-nr. ſunt et alie res, que ſōō quidem eodem ſt: habitū
uō diuſſe vt aſcensus, et deſcensus: hoc ē- rebus ſubiectis quidē
vidē. ſ. ſcalis: Dēnt uō aſcensus ad ſ deſcensū habituduīm ſola
q deſcensus quidē ā ſuperioribus ad inferiora ogēs, eſt via
in deorſum: aſcensus uō, ab inferioribus ad ſuperiora, eſt via
in ſurſum: ſemi- et et fructus ſōō q dē eadē ſunt: vox uō, et
habituduīm dūſē: ſicut ergo in hoc ſō bt: ſic et in duplicitate
deſcriptionis ſpēs: Dēnt ē- abnuere: eo q hec quidē ā pte
incipit, deſinit ad in ſpem: ā terra uō ā ſōō quidē incipit:
deſinit ad in genus: quapp et hec habituduīm ſola ā ſem,
uiū dēnt: ſōō uō eadem ſt: incipiēq rursus ā notiori ſigno
ſpēs: et ſimilitudīm bt ad eam q eſt apud phōs: erā ſic
ſpēs q eſt ā ſor- contentiua eſt om: partiū: ſic et id q
ē apud plōs partiularū; ſpēs aūt dr q dē, et dē vnus
quisq; ſor-. Nec admō- in gne ſimiliq dorret: quid ē
genus, aut quale ē, equiuocationē ei) diſtinguebat: ꝑ
do quibus no erat ei propoſiti ſignis docuit: Deinde
ſic dē propoſito: Eodem uō, et hic equiuocationē prius
diſtinguit: Deinde ſic, qualis ē ſpēs. dic: et quale os ſignū:
Dr aūt ſpēs, et q eſt ſub aſſignato gne: ſignū dr ſignū ſpēi:

& de quo eſt ei propoſiti dicere: nūc vt in ogē. propoſiti ſpēs ſignū
docet. quo ſub genus reducit ſpēs: ſunt nr. Triangulū et figu-
rā: figurā quidē vt genus: Triangulum uō, vt ſpēm: ac-
ruat uō quidam ipm, vt qui no proprie dixerit. Figura ē
trianguli genus, aut triangulum figure ſpēm: ſn quibus
ē aliquid ꝑ et Z. dicunt: De his cōr pdicatiū no ē gnis:
Triangulū uō, eſt quadrangulo prius: Et hoc ē gdō ē ogē trib
lineis: ſ hoc uō, quo quatuor: Tria uō ꝑ priora ſt: et alr
os quadrangulū, in duo triangula, rectangula diuidit:
Nam q eſt ipius. a. b. c. d. quadranguli ādiametro. a. r.
diametro: Diuidet in duo triangula equilatera. a. b. r. et
a. d. c: quapp ablato quidem quadrangulo, nō anſert tan
triangulū: Triangulo uō ablato, ipso eſt eſſe quadranguli:
Et prius nā eſt trianguli quadrangulo: Codē ſatto chārū,
gnis omnibus rectilineis figuris. Poſtendet prius (verbigra)
quinquangulo: et ſexangulo: et reliquis: Vnaqq; aiaq; n. hanc
ſn triangula diuidi: Si q; trianguli quidē ē ꝑ. quadri,
gulū uō. et reliqui figure poſteriores. q; ꝑ dē illis cōr pdicā.
ſ. figura, no eſt ipoſc genus: q; magis hec ſunt illius ſpēs: nr.
magnū q; no proprie dixerit porphyrium. Triangula eſſe ſi,
gnē ſpem: ad hoc oēs expoſitores reſponſionē cauerunt:
et dixit ipm (ogēmpli gra) abuſiue magis verasse trian,
guli genus figura: Nos uō ſolum dubitationē diximus:
q; ſi q; eſſent vere ala quadranguli Triangula: ita vt no
dr contingere q; triangulū fieri, niſi ex triangulis conſtare,
vt et plato ūtimeo uidet dicere, figuras oēs rectilineas
vt in ala ſimpliciſſima Triangula ipa reſolui: vegetius
eſſit q; dicit: et eſſet ꝑ inter figuras Triāguli: et nō eſſe
figura genus ipoſo: Siquidem vere eſt, q; in quib; eſt

Plato

Euclydes

priùs, et posteriùs, de his vñ pdicatu no ẽ genus: nus vñ nulla
ẽ necitas: vt fiat quadranguli: ꝓsupponit triangulũ: deinde
compõit hoc fieri quadrangulum. vt Euclydes in. 4. 6. suo thiorẽ
docẽs triangulo ẽ quadrangulum pfectum describere docet: inſil. n.
prohibẽt et in triangulo no ẽnit, quatuor rectas adiungentes fac
quadranguli: quare no ẽst vere ablato triangulo simul auferri,
ri, et quadranguli: si ai quia diametri sup ingentes, diuidunt
quadrangulum in duo triangula: ꝑ hoc dicunt ipm esse ꝑ
et velut ex dimidium, aut partem ẽ quadranguli quadranguli
ipm: ꝑm contingit idem quadrangulus et in duo alia partẽ lon,
giora diuidere, oppositas latera bifariã diuidentes: et adiu
gentes, vt ab ia. ad .b. et facit duo alterna partẽ longiora
ꝑalla .c. et .d. Dicunt et alia partẽ longiora esse priora, q
drangulo: sic, et eouerso quadranguli prio, erit altera parti
longiori, si ipm alterna partẽ longius, vnus ims latꝰ duplum
ad aliud: diuisorum) hẽ fabricam in duo quadrangula: d
et si circuli diametri prius ducat, dividet circulũ in duos semi
circulos: a. et .b. Et mai. ost. q quibꝰ semicirculoꝝ ẽ figura
ex circumferentia linee semicirculi: et recta ipius diametri
constans: quapp accidit simplicium figuris circuli ipm, ex
mixtis semicirculis compom: et simplicis .s. circulo, pri, et na
q mixtis ẽ: pri. ad mo. q in his petitionẽ nr tale diuisum
fiat: et no ẽst ob hoc necẽ quadrangulo, priora esse nã,
altera partẽ longiora: qm et alia partẽ longiora, contin,
git dividere in duo quadrangula: Sequidem vtraq latꝰ
longius sit ad alterum: si certe rursus circulo mixti figuris
ex rectis et circularibus constantes priores sit: sic applꝰ
quadranguli contingit ẽ diametru, in duo triangula di,
videri: aut ꝑ hoc. et ex triangulis ipm constare ẽ necẽ:
et priora esse ipo nã triangula: ẽ ergo porphyrius

gemus dixi esse quadranguli figura. si ai et gemus assignates
ꝑpri minimus: et ſpem desinentes, minimus de quo di,
rentes: q de glebis et dentibus ſpm eo q ẽ quid predicatur:
et ſpem desinentes, nr̃sus minimus de quo dicunt: ſpes
est quę est sub assignato quo. nullus accusat: ſm ditatem
vt. hec dicẽs porphyrius: putas mutua demonstratione vsus esse:
sumptua vñ demonstratio apud phos calumniat. vt eadem
et priora, et posteriora faciens: et ꝑmissas ordini propoſm
et conclusionem: fac vt. hec quidem ꝑ: et ꝑm: et eade.
eisdem mai. fac. et imai. vt si dixerit mihi quis q aia
ẽ imor. dico ei q ita est. quomodo q aia est ꝑ mo:
et ſe mo, le mo: ſe mo. minor: aia ẽ est imor: si de ſpiri
mihi vñ mai. est q aia sit ẽ ſe mo. deinde hoc demon
volens dicere q aia ẽ minor: minor ẽ le mo: ſe mo, ẽ ſe mo:
q aia est ẽ ſe mo: aia ẽ ẽ ſe mo. ad ea demonstratio
mutua dicit. Volens vt. ondere, q aia ẽ minor: sumpſi ẽ ſe
mo ꝑ: Conclusi vñ imor. Volens de rursus ondere, q
aia ẽ ẽ ſe mo: sumpſi ꝑ q posteriùs dñm est. s. imortale
et Conclusi. q ẽ ẽ ſe mo. q ꝑ est posteriùs faciẽs: q ꝑ mu,
tua demonstratio est. q propoſm conclusionem fac. Rursus
Conclorꝰ propoſm. Vñ et calumniat: omnis nãq demonstratio
propoſm quidem mai. et consessas sumi. conclorem vñ minor
oꝝ rerum. Clara et mai. fac ꝑ propoſm: Meritò q ꝑ
calumnia digna ẽ. q ordinem hoc commutat: et Conclorem
quidem quia prius vt imai. sumebat, mai. fac. eo q
accepiat ipam in ordine propoſm: proponit vo, qua vt mai.
prius accipiebam: nuc imai. conclorem faciens: Rursus
si volentes ondere, q hec mulier ir lac dixi, mus q
hec mulier peperit: q vñ peperit. lac ir: q hec mulier,

31

lac hr: Volentes ar hoc ipm ondere rursus, q peperit dixi-
rimus hoc mulier hr lac: q uo hr lac peperit: q hec mulier
peperit: hic q rursus eade eisdem: et priora sup̃imus: et
posteriora: et mai ra: et imai ra: prius ar. sup̃stimus mai m
quide: et prius lac hoc peperisse. mmai m uo et posterius
lac hre: posterius uo sumpsimus. mai m quidam et prius
lac hre, mmai m uo et posterius peperisse: q nappm tali
demonstratione, eadem eisdem priora sumuit: et pp priora:
G mai ra: et imai ra: Omis. ar. demon: aut ex imai to mai m
demonstrat: aut e converso ex mai to imai m: promissibile
sola propriu est demonstratio: que ex mai to demon. in mai m:
Alie uo tres inseparabiles: et minime demonstrationis
sunt: ar. ó. ar. e so mai to ex mai to declarari: nr̃q imai to ex
imai to: Dnr̃q mai m indigę consione: ut ex alio mai to
declaret: Multo q absurdius e. ex imai tis, mai tis dici
demonstrari: Una q̃ sola e propriu demon: que ex mai to
imai m demon: Iuvante q mutua demonstratio alii mai
trai ta, et p. mai ta et posteriora faciet: et contra: mmai
et posteriora: mai te p. faciet: em q̃ plus potuit Aristoteles
tenuit cuiq mutua demostrare usum: Nam et in doctrina
quis assumpsit spem: G rursus in doctrina spei genus
q utiq̃ eius forte accusasset: qui occupati respondit:
Deo. ar. q genus spei est genus: et spes cuius est spes:
nec e q doctrine de gne, mentione facere: et de spei
& diffinte de spe, ne minus et de gne: Nam q sit ad
aliquid: et simul subsistunt: et sit intelligit: genus ar. est
alicuius genus: hoc est spei: et spes alicuius e spes: hoc est
cuius: & impo e hoc alicui, absq alicui nosse: quapp
nam est: rum q de alio hoc doctrina fuit: et de reliq misit:

qui ar. Alteri eo q se ad aliquid ignorat: nec et reliqui
Cognoscit spes e q sub qua ponitur: et de qua genus in eo
q quid est predicat: Duas descriptiones assignat spei: sco
quide easdem: Utriq ar. de pluribus predicantur: habitudi
uo brit: Ve assensus et dissensus: sco quide unius generis,
habitudine uo differri: Desup. ar. mirpentis: de assensu ipm
vocamus. G paulo uo inferiori assensu: Sitr et hic habi,
tudines unus sunt: et spei ad genus: quus e sub eo: et genus
& spem: quales e eius contentius: Et assimilat habitu,
do quis ad spem dissensui: q uo e spei ad genus assensui:
Ghr quidem et confusiones descriptionis: Consequenter uo phi
descriptione tradit: q adueniens nom sumit: q spes est.
q de plubus: et de nullibus mo: in eo q e genus predicat:
Digne e ar querere: ppq cam et in spei descriptione usus
e porphyrius: Non ar. amplius nom hr ea q de gne
dca est: hr ar. spes genus: Digne e q. et certissima
& cois ca: q definitiones rerum sunt definitiones, nam
ipsum declarantes: qua uo et reliq no st res: nr̃q separa
na; monet: uo nec sub unu predicamentorum reducunt: sed
in omnibus considerande: Nam et in substa, et in qli. et in quo
& in reliquis predicamentis st et q̃a, et spes, et dic: uo
nu st res: q habitudines rerum declarationum: em q̃ defini,
tiones (ut dem est) rerum st: hr uo uores no st res: nec
rito nec definitiones ipsarum po est assignari: altera q̃
descriptionum assignat spei, simile potest enim q de gne assi,
gnabat: Sed hec quide speculatiue spei utiq̃ sit: Hec
meminit ultima tradita spei descriptio. non omni spei convenit:
sed solis spatiosissimis: sed ut discimus: q ut spatiosissima
spes divinus e tali divisioni: sic hoc quidem e corpus:

à divisione

l. t.
brit

illud uō ꝓrporeū et ꝯporis: hoc ꝑticulr ē animatū: illud uō ī aiatum: et aiati hoc ꝑticulr at: illud uō Zoophytū: alterū aliud uō plantū: plantū. ns. tres hr has potentias solum: / nutritiua, augm̄ua: ꝓgnatiua: animal uō ad has hr et sensuā / potam: et trāslatiuam a loꝯ in loꝯ: Zoophytū ḡ mundū ē vigor: / hr. ns. ad tres pas: etiam tactuū sensū: no tn loꝯ ex / loco mutat, qualia st ostrea: et spongeę, adnata x. ns. / petris accedentū at aliq̄ resistentū contrahunt ꝑticulr / suauū uō dilatant: Rursus aiatū, hoc ꝑticulr ē roale: / uō irroale: et roalis: hoc ꝑticulr est deus: illud uō ho: Rursus hominū hoc ꝑticulr est socrates: illud uō plato, et in / qualeꝫ: sed nullus ꝑticulr est sermo dr hīs (vt spr dm ē) / in hac ḡ diuisione, ꝙ est ba: Vltimū uō ho: pnū uō vocat / oppositū alterno: media sunt: q et gna et spēs, ad aliud. et ad / aliud st: dr ḡ ba ꝑticulr genus ꝑticularissimū: ho uō spēs / specialissima: rationalitas uō: et gna et spēs ad a. et ad a assumpta. / cor. ns. spēs gdam ē sb: genus uō aiati: et aiati spēs gdam / est cor: genus uō aialis: et al spēs ꝑticulr aiati: genus / uō hominū: homo uō, spēs ꝑticulr est aialis: Rursus amplius / uō genus inquit, dicat. ns. nō dr dntibus spēs, sed ruō vt / dr Socrates dntibus. nō ē ꝙ genus, dr neq̄ indiuidui: qm / particularis indiuiduus: est cōtentiuū. Relinqt ḡ hoīem / spēm esse specialissimā: dic. ꝙ. q assignatus spēi diuisiōi / ultima uō omni spēi communis: nō. ns. et aiali: et aiato: sed / solis specialissimis speciebus, vt hoī: et eq̄: et cani: q solius spēi / st: sed at in uno ꝑticulr, sed in q diuisi / in omnibus. ns. / ꝑticularibus sunt: et gna: et spēs: sed spēs ꝑticulr ē genus / generalissimū: sub hac uō ē corpus: et sub cor animatū: / hac. a. diuisionis parte sumpsit, ꝑtermittis parte inorpo, / rea: in sensu nobis nota ns: et sub aiato: est al: et sb

hoc roale: et sub hoc hō: sed est spēs q̄dā generalissimū: et q / specialissimum genus: nihil. ns. ē tertius spēs: homo uō specialissimū: / q solū est spēs: nihil. ns. est post hominē in diuisibilib: / cor uō ē, et genus: et spēs: sed spēs q̄dā spēi genus uō / aiati: aiatum uō spēs ꝑticulr est corporis: genus uō / aialis: al. ns. dr aiatum: et sensum participans: aiatū / uō ē, q̄ nutrit: et auget: et gnat sibi similē: plantę / q̄ uīs participantes potentijs, aiatū q̄dā sit: no in aialia / ostrea uō: et spongeę aiata sit: et ad hoc participat sens / potam: accedentū. ns. aliquo resistentū contrahunt: q̄dāmodo / uō, dolet tamē: et in aliquo quidā plantis similia sit: eo / q radicatū sit: aliq̄ uō aialibus: eo q sentiat et mu, / triant: Rursus al spēs ꝑticulr ē aiati: genus uō, roalis: / et roalis: genus q̄dā ē mor: spēs uō aialis: et mortalis / spēs ꝑticulr ē roalis: genus uō hois: hō uō spēs ꝑticulr / ē roalis: nō amplius uō genus socratis: aues platonis: / et cet quā indiuidua proximū predicat: spēs ꝑticulr / solū sit: nō at et genus: proximus inquit hoc ē statim et / mediate: est. ns. an indiuidua et ipm al: sed nō immo / sed ꝙ medium hoiem: homo q̄ est proximus indiuiduis / et est spēs sola: quapp hęc duas hnt habitudines: ba uō, / una hr habitudinem, eam. x. s. q est ad ea, q pōt ipa sit: / Cam. ns. q est ad ea, q an ipam st nō hr: nra. ns. ē / aliquid superius ba: Rursus spēs una hr habitu, / dines ad ea. s. q an ipam st: ad ea. ns. q post ipam / st. nō amplius hr habitudinē: nihil. ns. est post ipam / spēm: media uō duas hr habitudines: eam. s. q est ad ea / q an ipa st: quo modo spēs ipossē esse dicunt: et ea q ē / ad ea, q post ipa st, quo modo dicunt gna: et q.

ſam habitudinē. Dicit ſpecies i hm uō Z am i gna: extrema uō vna hmt habitudinem. s. et gnalissimi et ſpalissimū: Sed et individuoꝝ ſpes dr: ut .r. et ſpalissima ſpes habitr quādā ad ipa individua: sed nō eandē ut habitudinē quā et g. antē ipam st: hō. r. Sorratis et platonis: non dr genus, ſed ſpes vt individua continēs: Deinceps g gnalissmū gdr sic: ſnm dicūt gnalissmū genus. et ſubalterna, et ſpalissima ſpem: nunc Deinceps describi ea dicit, quid ē gnalissmū genus, q) est illud, q) genus nō ſit nō est amplius et ſpes: et ſup q) nō ſit aliud genus ſupueniens: Et quid ſit ſpalissmū, q) ē .d. q) nō ſit ſpes nō ē genus: Et q) nō amplius dividēr possūt in ſpes: Et quid ſint ſubalterna. q) eadem et gna, et ſpes st: De his g. uolē disputare: et grā euidentiæ, assummit exemplū Genealogiæ: dic .r. q) ſic in Genealogijs ſuppr primꝰ gradus est, et solus pr: no amplius at (verbi gra) filius: Orestes uō (verbigra) ſolū filius: Agamē nō uō fr quidē Orestis filius uō Atrei: Atreus uō pr gdr Agamē nomē. filius uō Pelopis: Pelops uō rfilius Tantali: Sic, et in gnē, et ſpē, q) ē apud phos; hoc .r. gna ſolū st ut ſba: illa uō ſolum ſpes ut hō: ſed in genealogijs quidē ad vsq; reducim (verbi gra) Iouē primꝰ, ut phm. Dubitationē quādā fortassē mouit exhibēs ipm exemplum. q) Porphyrius dissoluit: posset .r. quis ſuſpicari: miſtrē enī admodū in genealogijs (attingē ad vsq; forē primꝰ) reducit (verbi gra) Iouē: Iouis .r. enim fabulā tenitio. primꝰ homi q) dicat, verat Iouē: sic et hic omnia ꝑdicamenta ad vsq; quodda primꝰ reducit ut ipius entis: Et .r. ſba ens est: et quanti:

Et alia ꝑdicamenta: Et si hoc sic ſe hr: nō amplius erit dicenda gnalissima: Sed ens erit omniū rō. genus: hoc g. cantas glis, dr nō esse ens genus ꝑdicamentoꝝ: q) at ens non sit genus dicit ꝑdicamentoꝝ: ondem sic, omia q) diuidunt, aut ut gna m ſpes diuidunt, aut ni diceremus aliās, aliud est equꝰ, aliud cam. i aliud hominꝰ: aut totum in partes: Et hoc ē Z: aut .r. diuidit i ſolas partes, aut i dissimiles: Et equus i ſoles quidē diuidit: Et uenā, et arteriā, et ossa, et carnes: hec .r. diuisa hmt partes: et sibi ipis ſiles, et toti: in dissimiles uō, ut ni diceremus, q) cor. aliud est caput, aliud manus, et aliud pedis, aut ut equiuoca uocē in diuersa sig: ut ni diceremus iquis canis, alius ē terrestris, alius marinꝰ. Et alius celestis: Si g. omnia sunt, q) ens, nra ut genus in ſpes: nra ut totū in partes diuiditur in ꝑtes relinqt, ut equiuoca non. secari in diuersa siam: q) g. nō diuidat ut genus in ſpes (ex hoc est manifm: genus .r. q) diuidit in ſpes omibus ſpebus ex equo adest, et nō ſecundū in ſpebus priꝰ, et posteriꝰ ſm participatiōnē: Neq .r. magis ē hō at equus, et prius: Et rursus ſublata una ſpe, nō nata ē reliquas ſpes ſublatas iri: ſublato .r. hominē nō aufert at, nec reliquas ſpes ut equus, et plantā, et canē, et alia: Si g. ens diuidit in diuersa ut genus in ſpes, nō oportebat ēe in eis, g, et Z: nec hoc quidē ꝑpotē magis participare ipō ente illud nō minus nec at est prius et posterius: priore .r. dirimē ſbam Et reliqa consequenter: sequitur enī ſublata ſimul auferri, et accntia: Dei et magis, ipam dirimē entē esse, participari: Si quidē ſba accntibus esse ꝑtest: in qua .r. ſubſistit: Et hoc quidē accntiā nō indiget ut ſit

Vocentia uñ ino vtiq; sint no ḡcntes ſba, nii et accidit: g.r. alium
accidit ꝓintellectum hr illud nñ accidit: Cns q̃, no ut genus
in ſpes diuidit in dem̃ ꝑdicamenta: ima. r. ſpes ſublata no
vtiq; auferat genus (vt diximus) nisi ſuo ſba ſublata auferũ
& reliqua ꝑdicamenta: hmõ. r. esse in ipa: Cns q̃ non
diuidit ut genus: quapp no ꝓt ens diuidi in dem̃ ꝑdicamenta,
vt genus in ſpes: neq; ut totum in partes: hoc .r. aut vt ſimilia
partiũ, aut ut dissimilia diuidit (vt dm̃ c) & totũ quidẽ
similiũ partiũ est, q; hr partes ſimiles toti: ita ut partes nomẽt
nom̃ totius, et nihil abimiũ drnt: ligm .r. partis vnaq; q̃
ligm appellat: et nihil abimiũ drnt: ſimiliter et nervi pars
appellat̃ nom̃ totius: et nihil abimiũ drnt: & caro, et vna
ꝓpe hr q̃ ens. vt totũ ſimiliũ partiũ diuidi in dem̃ ꝑdicamenta:
Nam et ſ̃ partes, q; ſ̃ ſba. totius appellatiõ appellãt,
& oia vocẽt entia, abimiũ tamẽ drnt omno, nomb; et
rebus: et nõ ſunt inter ſe ſimiles: aliud .r. ſigñat ſba: et aliud
quatñ: Rursus q; ut totũ dissimiliũ partium diuidit, no hr
partes appellatas, appellatiõ totius, quẽ et drnt abimiũ, vt
partes ſarci ſunt vasis, et oms q; nõ totius nom̃ appellãt.
Nec inter ſe ſimiles ſunt: vasium .r. no vtiq; dixerim ſarci,
aut omnium: q; vtiq; ut totũ dissimiliũ partiũ, ens diuidi ꝓt:
Nam et ſ̃ partes ſint abimiam drntes, et nõibus et rebus:
& in hoc videat esse ens dissimiliũ partiũ. Tamẽ totius
nom̃ partes appellant: Est .r. ens, et ſba, et quatñ, et quales
quẽ ua ſunt dissimiliũ partiũ, totius nom̃ no appellant:
Si q̃ neq; ut totum similium partiũ: neq; vt dissimilia, ꝓt
ens in dem̃ ꝑdicamenta diuidi, consum uõ est, q; neq; ut genus
vt genus in ſpes: Relinqt̃ q̃, vt equiuoca uoce, in
diuersas sigñ diuidat: Sed ponant vt in ſpes ꝑdicamenta:

Supponat̃ (monuit nunc prima esse rerum, et velut dem̃ gña, in
dem̃ .r. q; dem̃ sint primã solum, esse alterius regionis ꝑfectionis:
Nam in ꝑdicamentis hoc ondit̃, q; sunt dem̃: nunc uõ sup
ponat̃ solũ, vt conuersũ: et si quis omnia entia vocet equiuoca,
r. inquit minime: sed uõ vniuoca: Equiuoca st q; in nom̃
quidẽ eodẽ coincant: no tñ rõe, q; á nom̃ significat̃, eadẽ pur,
tiapat, vt celestis canis, et maximus: et terrestris, coincidentes n.
nom̃: Vniuoca sortiũtur rebus á nom̃ ſignis: Vniuoca uõ sunt
quoq; et nomẽ est cõe, et definitio ſm illud nomẽ: vt bõ
et equus, animalia vtiq; st: Cõe .r. nomẽ animal bõi equi animalis, et
definitiõ eandẽ. q; est ſm ipm animal, q; est ſba animata ſensu:
Diu q; q; si et si omnia entia vocemus equiuoca dicimus, non
vniuoca: eo mo q; dm̃ c: Equiuoca st q; solo nom̃ sunt coicãt:
Vniuoca uõ, q; et nomine et definitiõne: Cns q; solum nos
nominemus entia ꝓbet, hui q; subiõe sunt: dicunt̃ .r. entia dem̃
ꝑdicta: nõ at et ſm nom̃ definitionẽ conuenient inter ſe.
Aliud ſ̃ .r. alterius ꝑdicamenti ſm q; ens est hr, et nomẽ,
et definitionem ſm illud nomẽ sortiti est: huic ipm ens, vt
equinoca uoce, in dem̃ ꝑdicamenta, qualissima denior misceam,
quale, quale, ad aliquid, ubi quando, agere, pati, habere,
Indiuidua uõ, q; st post ſpecialissima infimaq; st, ꝑ ſe nõ
monet, nõ ſm ipm ens, q; ſm id q; ſ̃ rursum, et ſ̃ rursus
fieri. ſ̃ per ſe ipſis drſis. hoc est, ſalibus drſis, vt animal diui,
dit̃, in rõale, et irrõale: infima uõ (monuit) ꝑ terminatiõnẽ
neq; .r. ipoſ fieri possunt rõibus: hoc, monuit Plato in
Sophista: Sed .r. ꝓt numero definitionis ꝑ q̃ inuolutum
est, nec sibile ꝓt esse: ſ̃ terra, vt omnium est in domo
rium, nec definitio ẽ, nec ſba: sed ſolũ ipsorum uniuſcuiusq;
Desinentes q̃ ad ſpecialissimas diuisit, q; ens nõ est genus, ſed ſuo

Plato

Sua est ſ̃ ſortes:

q st et finita ꝑm propriā naturā, et nobis nota: Vult q̄
cōsiderare, et de ꝑticularissimis ſpēbus, ſi ſic ſe hꝫ, vt in ꝓalibus
q̄nq̄bus: Dicit ḡ q̄ ꝓalia ſūt finita hui⁹ mūdi, et nob nota:
Deinde .ii. ſunt ꝙdā ꝓalissima: ſpialissimæ uō ſpēs, vt
homo, equus, bos, canis, vitis, olea, poſt quas ſpalissimas
ē indiuiduoꝝ diuiſio, nā ſua quidē finita ſunt, et ipſe
nobis tñ ignotæ, cum alię in alijs xp̄ōnis fiant: Simile .ii.
ſt, et aialium ſpēs, et plantago, et metallorū nobis ignotæ,
q uō finitæ ſunt, q̄nq̄ vtiq; ſint, ondēmus ſumeros ſuppli
yda mā⁹, q̄ infinito nō ē maior multitudo, hoc q̄ ſtatuꝫ,
to ſupponat ſpēs eſſe infinitæ: q̄m q̄ ꝑ vnā quāq; ſpēm
multa indiuidua ſuē vna .ii. ex⁹ vna ſpēs, in milia fortaſſe
ſimilē indiuidua ſingularē hoīs: Similē et ꝙrūpa ſpēs, pluma
hꝫ ſub ipā indiuidua vnā ex⁹: et in vnaquaq; vtiq; ſ/ſ/ſ/,
cuiꝰ mai⁹ eſt, q̄ totæ ſpēs collectionē, multo maior ē
ꝑfectiſſima indiuiduoꝝ collectio: ſi at multiplex ſit ad
ſpēs, q̄ ſub ſpēbus ſunt indiuidua: Eſt at infinitus ſpēs ſpa,
tioſiſſimꝰ mūs: mūs q̄ indiuiduoꝝ, erit maior mūo infinito ſpēs
cum⁹, et multiplex ad ip̄m: Si q̄ impoſſ̄ eſt eſſe aliquid multi⁹
ad infinitū, ſed omne maius: impoſſ̄ ē q̄ mūs ſpēs ex infinitis eſſet
cum⁹: hoc ip̄m diuīd: maior eſſet mūs mūo, terminatꝰ ex ſpi
nimus minor⁹: ex⁹ .ii. alię maior ex ea ſſu alię maior eſt
ſublato q̄ ex ea terminatꝰ reliquū ē: et finitꝰ: ſic q̄ vn,
ſūt, eſt, q̄ ſpēs ſpalis⁹ infinitæ nō ſunt: Similē q̄ ondemus,
q̄ nręq; indiuidua q̄ poſt ſpalissima ſē infinita ſunt: et ſi multo
plura ſunt, q̄ ſpēs. Si .ii. q̄uis dic⁹ infinita eſſe indiuidua,
aut q̄ ſe ſub vnaq; ſpē indiuidua, infinita dicit (puta
q̄ ſi humanæ ſpēi ipā ſm ſe infinita: Similē et ꝙrūpa
ſpēs indiuidua, ut hæc infinita: et q̄ ſub q̄nq; vtiq; ſpēs
ſunt, ſimilē, aut q̄ quidē ſub quaq; ſpē ſunt indiuidua,

finita nā eſſe: collectionē uō ex omnibus indiuiduis ſimul, q̄
ſt ſub omnibus ſpēbus infinitam eſſe: ſi quidē q̄ ſt ſub q̄q;
ſpē indiuidua infinita eſſe dic: ꝺ eidē rurſus infinito et
aliquid maius, et multiplex. ſmgles nāq; hoūs infiniti ſunt:
& ſingulares equi infiniti: q̄ ergo eſt ex vtriſq; erit
ad infinitum: et q̄ eſt ex omnibus multi⁹ q̄ eſt abſurdum
impoſſ̄ eſſe q̄, q̄ ſub vnaq; ſpē ſt indiuidua, infinita eſſe:
Si .ii. q̄ ſub vnaq; ſpē indiuidua finita ſūt: mom et
ipſe ſpalissimæ ſpēs finitæ ſunt: q̄ ex omnibus conſtans multitu
do finita ē: q̄ .ii. conſtat ex finitis, finitꝰ eſt: quare finit
eſt indiuiduoꝝ mūs: ipſe uō eſt fieri, ſi vnuſquiſq; eterm ecens,
infinitatē hꝫ: quēadmodū et mūs dr infinitus: Log; poſſit ꝑ an,
ḡeri, et nō deficere: mūs in actus ſmptus, ſ finitus ē: Similiq;
ondēr et harena finita: Vñ et oraculum: Nouī at ego harenæ
numerū, et meſuras maris: Si .ii. infinitus eſſet, q̄m apposuiſſet ei
hom⁹ mūs, q̄ ē ex vtriſq; maius altō ſuat: erit q̄ infinito ad
maius, q̄ eſt impoſſ̄: Ergo ſpalis, nāq; finita ſt nobis uō
ignota: indiuidua uō, nā quidē non ſunt finita, eo q; rurſq;
et rurſus fiant nobis uō cognita, et actu ex tꝫ, et q
ia facta ſūt, ſi ſem⁹ hui⁹ generis: et ſi non ſint cognita ḡt.
ſint: quatenus in actus nam ſui cognoſci potest, ſic ſpalis
ſpēs: q̄m et ens⁹ ē, q̄ finitus ē hāgo mūs. Reſpondētes uō
ad ꝓalia: hic uult porphyrius dic: quid accidit a ſm,
dentib⁹ a ſpalissimis ad ꝓalissima. Et quid deſcendentib⁹
ad ſpalis⁹: & adhuc magis generibus. Ad inferioribus .ii. ſ.
indiuiduis, ad deſcendentibus ad ꝓalia. Multa quidē .ii. cōtin,
tant: poſt uō augent: ſpēs .ii. indiuiduoꝝ multi⁹ pauciores
ſūt: poſt uō ex tenuāt et augent: Similiter et ſpēbus, q̄nq; quo,
usq; ad vnū ꝓalissimū ꝓcedētibus): & hoc merito, q̄m .ii.
vna ē omnī causa, et ꝑm⁹: ꝓp hoc, q̄ hui⁹ magis ꝓpiq; ſunt,

porphyrius

q finis
finita sūt

narrant multi; augent uo po: q uo remotius ab ipo sunt
esse: uo quidé multiplicat: minuit uo po: a signato
at gne et spe. Solliciabat porphyrius docere, de propositis
uocibus loqui magis, hoc est accomodate loycq negotio: ppa
q docuit de gne et spe quid é utrúq, dult apponi cham
puo utilis sit consideratio de eis in logico negotio: tá gnis lo,
gici negotii, uersat circa demonstrationem: demóstratio uo,
é quida syllogismus: in sylloguo: indigemus propositis: propos
uo, ex duobus terminis constant: quoz hic quidé spiritus est:
alter uo predicatus: & spiritus quidem é, de quo est sermo: pdi,
catus uo, qui de illo dicit, ut Socrates ambulat, subintl qdé
Socrates, de quo é sermo: pdicat uo ambulat, q de illo dicit:
Rursus si dixero, q aiál est p se mo[dis], subintl qdé aiál: pdicat
uo q se mo[dis]: Rursus si dixero, hó aiál est, hó quidé é spm:
at uo predicam: Ce m omi propos similr: uule de gnibus et spib
docere, q de quibus predicnt: et q quibus subiciant: Ut nq,
scamus, quo complexa propositiones fiunt, ex quibus syllogismi fiunt,
quæ versat logicum negotiu: Dico q gemus quidam, sp de su
predicat, ut at de hoie: et de hoc sba: spes uo, nisi q de gne predicat:
hó. n. est vere dicit, q sba at sit, aute q at sit hó: Est q mam
q sit gne quidé de spibus predicant: spes uo, de gnibus nisi q:
Ce uo omnia sapr dicamus, a predicata, aut, plus esse spes,
ut at de hoie, aute equari, ut risibile de homine, q uo equa,
tur, et de se mutuo predicant: tá sic dicimus omis hó risibilis
é: sic et omis est hó: Omnia superiora de inferioribus. Aliud
Theorema assignat utile et ipm ad logicum negotiu: Est at
tale: si spes de aliquo predicat, de eadem predicabit, et ipsius
spei gemus: et hoc sit usq ad ultimum, ut de Socrate predicat
hó: de hoc uo at: igit, et de socrate predicabit at: similr
et dictu de riali: Ergo et de homine, et de socrate: Rursus

Corpus deanimato: q et de homine, et de aiali et de Socrate: Rur,
sus sba de corpore: & pp hoc, et sba, et (cor), et de aiato, et
de riali, et de homine, et de Socrate predicabunt: ter. n. gna,
lissimum, de omnibus q sub ipo st, et gnibus, et spebus, et indiui,
duis. Si. n. spes superiora de inferioribus predicant mai[ori] q gna,
lissimi quidem, de omnibus q sub ipo st gnibus, et spebus, et in,
diuiduis predicabit: spes uo de indiuiduis solum: Indiuidui
at hoc Socrates: & hoc album. Si addidit hoc, fecit particular
q demostrat: Album. n. musicale é. quoz Collectio uo hoc q po
Unumquoq, sed quoz collectio: Unumquoq. n. eiam aliis inesse pot:
Oia uo multi: hoc in eius. s. uis proprietatibus. Hoc in propr,
tatibus insunt et particularibus hominibus, ut at risibile mortale
& simp gnibus tale, uolus dicit: Si in non at q gemus, hi quida
proprietates: et spes, et indiuiduu: sed gnis quidem et spei pro,
prietates, quibus inesse pot: quæ uo sit indiuidui Collectio, ipi
soli, et multi alteri, ut uerbigra) proprietates gnis sit: ut
risibile sba animal sensitiui. hæ uo spiribus insunt, et hoi, et eq
& cæi, et particularibus animalibus. Veniamus ad spem, ut
hominis proprietates ipius sut at risibile mortale, intellectus et ra,
cipabile. Omnibus hominibus hæc insunt: Veniamus ad indiui,
duu, ut Socratis proprietates ei sit esse plm, calui, vetten,
trosu, Sophronisci filii Alopecensis. et si quid tale: Unumquoq &
horum p se quidem inest et aliis inesse: Sunt. n. et alii Calui: Et
simi et plani, et Alopecenses (verbigra) Et Sophronisci filii:
Collectio uo ex omnibus esse plm, calui, simi, ventrosi, et
in hoc tpe ortii esse, soli Socrati insunt: spes at sub qua totu
. n. quæ é gemus: Genus. n. solum est totius indiuidui uo,
solus pars: spes uo et totum, et pars: & totum quidé ut ad
indiuiduu: pars uo, nó ut ad gemus: sed pars quidé alteri).
Totu uo non alteri, sed in alijs: em totu et pars, si eoq q ad
aliquid, ei uo q ad aliq est. quia pm rectum casu dicit:
quia uo pm aliquo obliquum: Et pr filij pr: hoc ad genium,

fit reddit̃io ꝑm datiuũ ꝑfit reddit̃io ꝑ dixero ꝙ minus amiro
amines : si at dixero ꝙ boues verberatum verberat ad accu,
satiuũ : qm ꝙ hoc sic ꝓ hr : ꝓ hoc dixi ꝑtis alterius : tota
uõ in alijs : Dicimus ꝛr partem quidem totius partis : et fa,
cit reddit̃ioni pronũciatiuo ad genitiuũ : Totum uõ non
dicim̃ partis totum : nõ ꝛr constat totum ex una parte :
sed ex multis : sed dicimus totum partibus totum : et fit red,
ditio ad datiuũ : partibus em est toti : recte ꝙ dixit toti
uõ nõ alterius : sed in alijs : Si nanq uõ ꝙ pluꝛ ẽ etiam ad gemi,
tiuũ uõ singulare sed plurale assignari : Dicit totum
partiũ est totum : sed porphyrius, multosq̃ ꝝsum sequitur
ad datiuum fames assignationis : Quę sint gña et ſpes : q
s. subalterna : hęc ꝛr sunt gña et ſpes : Quos mos gen̄ et
ſpes ſ. gremus quidẽ ꝛ dr : ne ſpes uõ ſ :

De differẽcia.

Differẽtia ar cõr et propriꝰ : et proprissimꝰ dicat̃ : ex dra quidem
sit prior ſpe : et ꝓ quã cam prius in de ſpe disputam ẽ.
(an diuinum est) nunc ꝙ de dra ſmonc facit : Dra rursus
rsla uter : enumerat dr̃ sig : ta : Ut at diuinda consequamur, dica,
mus sic : Dra est alteritas quaqda rez adminꝰ : hęc ꝙ alte,
ritas : aut ſepar lis esse et ſm aliq̃ accis : q̃ nata ẽ separari ab
illis : quoꝛ est alteritas : aut in ſpar lis ut dr̃ diminuir quida,
eo q hic quidẽ (verbi gra) stat : ille uõ ſedet : et ꝑ ſedens
stare : et stans : sedere : Quod in hoc diminuim : hęc ꝙ dra
dr̃ ſepar lis quã vocat porphyrius nr̃ : qm nõ dehãt : inesse
huic alteri : ſed nr̃ : omnibus : Et hoc quidem ẽ ſepar lis : et gaccns
dra : si uõ nec par lis ẽ dra : aut ꝑ ſe inest : hoc ẽ completa ẽ
ſbẽ ſbi : aut ꝑ accns : hoc est nihil conferẽs ad esse rei cõibus :
Et hoc quidem inſepar lis ẽ : et gaccns : Ut aqlis limitatissimi,
tus : q̃ tamen : Dr̃ at diminuim quidam : eo q hic gdã

simus ẽ : ille uõ aquilus : hr uõ gaccns qdã si ut nõ exẽtes
completiuꝰ ſhãc ipoꝛ ſuoꝛ : potrat nr̃ Sorates nõ esse simus
& hr esse Sorates : inſepar lis uõ : qm nata si nõ separari
a ſbõ, quas vocat porphyrius proprie qm dehãt inesse alijs
inſepa lis uõ est, et non ꝑ accns : sed completiui
ſbẽ ut rodile mortale : Differim̃ ꝛr ab irroalibus aialibus
quãs nos quidẽ roales simus : illa uõ irro lia : hãc ꝙ dram
propriissim̃ vocauit : Dra ꝙ hęc quidẽ dr̃ cõr : illa uõ
propriꝰ : qdam at propriissim̃ : Cõr quidẽ : q ꝑ accns sit
& separ lis : propriꝰ uõ : q ꝑ accns et inſepar lis : em nõ
inſepa lis quidẽ sit : complent uõ ſbam ſbi et ꝑ ſe sit : propriꝰ
dicim̃ sic : em irrõ illa occupat omnis ꝑmꝰ : q conferẽ
ad methodũ ꝑm ꝑliam : et diuisiuam : et definitiua : nũq
at definitio : niꝛa diuisio ab acctr sumit : sed ex ſbalibus :
si ꝙ dra propriꝰ dra : est ex ſbalibus : merito dr̃ hac : ꝑ ꝙ
diuisio dra, est hęc : Rursus subdiuidrs ipas dic : q
dra hr quidem alteratiuũ faciunt ipm ſm : ille uõ ad
cõr qdã et propriꝰ dra alteratiũ : Alteratiũ ꝛr fac sedere,
& stare, et alteratiui simi et aquilu : q uõ propriꝰ ii
aliud : aliud ꝛr ẽ roale : et aliud irro : Alteratiꝰ ꝛr ſm ad
enc q st ipius rei, emutationi fac : ſm uõ aliud ero alteo
fac : Roale ꝛr aial, aliud est ab irroali : sedẽs uõ a
stante, nõ aliud, sed alteratiꝰ : Scr et aquilus a simo : Cui
ꝙ trip dr̃ dicam̃ : quida cõr : qdã propriꝰ : qda uõ pro,
prissim̃ dr̃ eis q propriissim̃ apud phos est sermo :
q ꝛr propriꝰ & cõr dicam̃ ad diuisionẽ qm̃ inutiles
sunt : Nullus ꝛr dicit, q aialiꝰ hęc quidem sedeat : hęc
uero stant : nõ ꝛr oia comprehendim̃ : nec ẽ q hic qdã
sint sima : illa uõ aquila ꝓ ici : si at ad diuisionem

no sit vtilis: nec ꝙ et ad definitiones: solꝫ ꝙ ꝙ proprijssm
dicit, vtilis tm. Et proprijs dicat: Sꝙm addidit illud di,
cat: sꝙm se hoc nomen posuisse: conuenerit n. antiq; aĩ aliq
nou, eoꝝ q ferunt putant, dn. dicit: cu uo ipi nouã posu,
rint, consueuerit dicer vocẽ raut dicat: Drt. n. Sorrates á
platom, hoc est hr differen ꝙ aĩs considerant vt aĩ dnt
ꝙ aĩs, dixit: In his quꝫ st quodãmo se hndi alteritatib: qn
ipm aĩs ꝙdicat in eo q est qdãmo se hre, pnr admodm ho ab
equo, hoc e completiua spei: aĩal em assumes quidꝫ roale
& mortale fert hominem: mor uo, et irro: fert equus am
& alia irro aialia: hr ꝙ dr. Composit ex hiis fariunt
spes. Et pp hoc spersa dicunt: Drago. n. hr qdm a fugit,
alia diuisionẽ exponit drago: qdã n. monstr fugit aliud:
& quidam uo alterat: et faciens quidꝫ aliud ꝙ se st:
q uo, alteratu ꝙ aĩs: et ꝙ aĩs sunt et separ: separ aut
dico: eã q corr: et eã q ꝓpriu: Nam et hre separ est intellu:
possum. er. Sorrates no aquilu intellige manifestum Sorrates, ventre
grandẽ, et hre comatu: Illa uo q proprijssime no amplius
separat ab eo: neq; et sm intellm possum: no. n. po e intel,
ligere homini extra roale: qm no erit amplius ho: os. n.
hoes roales, et oms mor: quapp summi quidꝫ possu aquila
intelligere, rodr hoi manifeste: houm uo non amplius ex
roale, aut mortale. no em est amplius ho: quapp quꝫ propr
& corr dicit dr. se separ st: cum. n. stans sedeat, no est
factus aliꝰ sed alteratus tm: qu admodm ecclat hoc, et
poeta dr. Vlixes fu acanthus irrca ipm trasmuto a pallade,
dicꝰ: Alteratus mihi brosers videris, nec qua prius: non n.
dix aliꝰ sed alteratꝰ: Neq; si sumus aquilus intellois
fuit: no ob hoc aliꝰ factus est, sed alteratus: st. er. idr esse
cum no sit summus: q uo a fugit, separ st. Roale. n. no

fert alteratu hominꝫ ab eq: sed alid: alia. n. dicim ꝙ sm sam
dnt vt diximus mici vt homine et equi, sm ꝙ alias faicn,
tes drag. Diximus. n. aĩalis hre quidem roale. et uo irro.
& hoc quidꝫ mortale: illud uo, immortale: Et rursus dessim
ꝙ has assignamus: Diximꝰ. n. ho est aĩal roale mor. intel,
lectus et sniꝫ capax: Desup ꝙ rursus incipiunt, hinc rursꝰ
incipit ꝓ sectus diuisionem vt á prima quoda, ad id qꝫ est
ipas abmuir separare: Drago q. hr quidꝫ separ st: ille uo
insepar: et sic distinguitur q corr ab his q propriꝰ est propri,
issimꝰ Dicit: Rursus drago hr quidꝫ facit aliud: ille uo
alterat: & sic distinguit q proprijssimꝰ ab his q propriꝰ
& corr. Et his ꝙ oppositionibus ex quibus distinguit dr.
abmuir, fuit coniugationes ex quibus duæ consensu om
nes mo stantes. no. n. constat separ et insepar aut alterat
& aliud: quatuor uo reliquæ coniugationꝫ una hoꝝ,
stas e ꝙ dr separ, et alterans: Reliq uo tres dissonæ
quoda. n. sunt separ, et aliud faciens: ꝙ eliq uo tres dissonæ
uo insepar et aliud faciens ꝙ corr dicit. Quoda
uo insepar et aliud faciens ꝙ proprijssimꝰ: quoda uo sepa,
rat et alterat ꝙ per aĩs sunt: Et corr st vt sedens: propꝰ
uo vt aquilinitas: proprijssimꝰ uo vt roale: Vocabr ait et
aliud quid diuersum e se, q e separ: et aliud faciens:
sm veritatẽ aut et hre coniugatio nisi trans e roale. n. est
nisi hoi: ná quis ho e, roalis est: uo et oms hoes roales
aquilꝰ uo aut niger aut stans aut aliquid consimilium,
no ꝙ se: no. n. quis ho aquilus est aut niger aut aliqd
religaꝝ: pm oportet os hoes nigros aut aqlos esse: quapp
Et si no sit aquilus aut niger, homo nihilominꝰ est:
nulla ꝙ talium drago facit aliqua re alia, sed alterata: ra,
nale uo, q ꝙ se addit homini aliud fac, q est inconstans:
in eo q est alteratu: quꝫ q assumit se alicui ꝙ stat rõ
sumit. In rõe sbe, hoc est in rõe declarate nam rege

hoc est descriptiua definitionis: Definitionis .n. ex gn. et consti,
tuiuis differentijs sunt: hoc est sensitiuis, q̃ no recipiut magis et
minus: Non .n. dicit aliquis magis mortalis, aut minus mortal:
nec magis roale, et minus roale: nam et pueri parui sunt ro,
nales sue, et si impediant ab organo ad roales operationes
& singlr o; sunt. q̃ illa recipiunt magis et minus, q̃ntu ad
idem sbm consistunt, contraria opponentia. Vt album albo mag
dr̃ Album, et minus: et nigrum nigro, magis et minus: ꝑm idē
sbm, q̃ntu quidē album dicit: q̃ntu uo nigrum: & mistum hm
admixtorum albumq̃ diuo et nigrum: & alicubi quidem puriora
alicubi uo admixta accidit fieri: in sbjs uo, minime, magis,
et minus amat fieri: qm nq̃ contrarium est aliquid ipi sbe:
Neq; roale, et nro. Circa idē sbm consistunt: si at quis dicat
ꝑ uo q̃ dris in Iudicamentis dixit: sba at e, q̃ propriissime
& ꝑ, et max dr̃: Cccc .n. q̃ max dispt ac si magis et minus
onder& recipiēt: dicim q̃ ꝑm quidem ad nram cognitionē
hec ab ipo dcm st: q̃ .n. dicit et maxime sbam indiuidua
or sit nobis magis cognita, et ꝑ a complexa sit: & hac .n.
tempore, et sīa emergentes procedimus ad am, q̃ b ꝑm
ipas ꝑs, et gna. Si at nec concedat quis in ipis magis, et
minus: no erit in his ꝑm latitudinem: sed in his q̃ ꝑm
profunditatē: No .n. est ho hoie magis ho, aut magis roales:
neq; equus bouo magis dial: aut his homo: sed in sbjs pro,
funditatē, vt dixi) po e q̃dam considerare hoc: superiō,
res .n. inferioribus intrariores: priat & fruit meliorib,
Vt magis est roale in mitillis, minus uo in die: et magis in
angelis: minus uo in celestibus corporibus: sicuidem et ipa
diuina sunt: et roalia: et si est magis in his, q̃ in nobis: et alis,

sba magis in aialibus q̃ in homine: et magis in his: Sibi et aial
magis est in homine, q̃ in homine. Si .n. non in me sua mensa sba se,
rati: sed p̃ medium al: & hoc rursus p̃ medium homine: pam,
bulat: hai q̃ q̃ q̃ p̃ et ille alig participant sba: & p̃ medium participantium, magis participat: Recte
q̃ dictum est, q̃ q̃ ꝑm latitudine, nō recipiut mag et min:
puc uo ꝑm profunditatē recipiunt: si .n. puc ꝑm latitudine
recipiunt magis et minus: no utiq; eadē esset distantia ipoꝝ
a gne, roalis .s. et irroalis, mortalis et imortalis: puc uo per
se dris st, et si inseparabiles sint, intensionē et remissionem suscipi,
unt. Intensionē et remissionē susceptiuū, hoc e suscipiunt
magis et minus: hec uo nomina, ex metaphora chordaꝝ
sumpta st: ibi .n. valde extensa, vehementi reddit sonū: re,
missa uo, minorē: sic quippe ꝑm intensionē quidā diuinū, vel
hemelē participationē rei: remissionē uo, minorē: hr .n. sut
nuncupatiōes roem Complētes differentie, q̃ sbe Completiue sunt:
hr et definitionis st Completiue: Definitionis uo eiusdē
sbe eedem st: no .n. q̃ntq; quidē, homo e at roale mortale:
q̃ntq; uo nō: sed sbe eodem mō, nec intensionē, nec remis,
sionē recipiūt: non .n. q̃ntq; quidē magis est at roale mortale
q̃ est homo: q̃ntq; uo minus: aut coloratū et q̃dam, hoc e
album aut nigrum est. Intenditur, et remittit: Est .n.
aliud alio magis album, et magis nigrum: Et magis simu,
Et magis q̃ quid: Cum q̃ tres considerent sbe differētie,
Pollicebat porphyrius logicē magis de propositis docere: mult
q̃ dris etiam hic docere q̃dam Conferentia, ad diuisē:
ua et definitiua methodū: Dr̃ q̃ q̃ specifice drae hr q̃dā
sut diuisiue: ille uo constitutiue, nō alie, et alie, sed
eedē: Nam sic quidem diuisiue fiunt: sic uero constituue. Estimius

Porphyrius

(Porphyri)

ſua habundat ſpes a gne: no ñ vdali, et mor ex uperat ipm
ial: Dubitationem uo quandam dubitat, porphyrius po
hac dubitatione definitione; et dissolvit hanc: sumit uo an
dubitatione duo q da mat axiomata, hoc e communia, et
dignitates: quæ ſcē vocant a peripatetics vt ex ſe no alia
fidem habentia: sut uo dignitates hr: p. a. quid: q nihil fit
ex omio no ens: vt abacus, hoc est mensa picta: e ex
ligno: q quodam quide erat, ligni ñ erat: quodam uo
non ens erat, no dum ñ erat abacus: si ñ esset, no indiget
carpentario faciente, et lapides, quodam quide st: quodam
uo no sunt: vt lapides quide st: quodam uo no sut: q non
dum ñ: ex eo uo, q omio no e, quomo possit aliq fieri: ex
uo rq contraria, in eodem ſbo, eodem tpi, ſimul esse no
ntmnit: sunt ñ. sui mutuu destructiua Contraria rei
prius dictis, dubitatio prouidit hoc mo: Nec est dras aut
ex gne ſbus ſuguemur ex istentes ni eo, aut ex omio
no ens: Vtrq uo horu absurdum est: si ñ. sunt in omb
dris, corporibus existentibus, et sunt contraria in eodem,
eodem spi, ſmortali, et immortali, rotali, et irrotali, q e ab,
ſurdum: si at no ſmt dre in gnibus: Vñ ſmunt in ipis
ſbus: erit ñ aliquid q fit ex omio non ens, q e absm,
dum: nec ñ. ex alio quoda ſnte esse: qm nec e aliud me,
dium, inter gemus et ſpm, nisi dre: Est q mai q ratio
maxima affert dubitatione: Cum q dubitamus, dissolvit
se dubitatione peripatetico mori. Dixit ñ. porphyri q di,
traria in eodē eodem tpi actu quide esse no possut: po
uo possunt: vt at sint mat q dr: Dicamus sic: aliud
est aliquid esse po et actu: po a. ñ. dr, q impfectum
e et no productum ad actum: potum in, et aptitudine hns,

vt dedum possit adesse actu: Vt puer po qdē e gra
ſt. ñ. fieri grammaticus: et frigidu aq po quidem calida e:
ſt. ñ. fieri actu calida: hoc q est esse po: actu uo dr
Grammaticus, qui iam ſm grammaticam ſciam ſm habitu
ſcientiæ: Et tradit grammaticas roes: et aq qdē frigi,
da, po dr calida esse: q at e rā calefactu, actu calida:
Dixit q rq contraria, vt calidum et frigidum actu quidē
ſimul adesse alicui impossibile est: po uo est po: Lapidē ñ. aq:
nrq calida e: neq frigida actu: po at est vtraq: Gem,
brto, po qdem et virtute hr et vidi: et ma po hr contrāria
omia: Sca et gemus ma roem hr, vt consequenter dic, mai
q habit in ſcipo po omes dras contrarias: alr et po est
in vno contraria esse, si alterq quidē actu hrat: Reliquū
uo po: sit am actu frigidum, po est calidum si natu sit trās,
mutari in calidum: hoc uo dixi, qm st qda in ſolis alte
oppositis reperiut: Christallus ñ. frigidum exns, mā
vtiq calefactum fuerit: neq igms contraria frigiditatē
vtiq reperit: Aer in et aqua ſuccessiue vtriusq contra,
rio apta et reptima: po ñ. possunt contia eidem simul
adesse: Veram si duo lapides uo brēt po: no vtiq actu
in vtrumq trāsmutaret: sed quia contraria hnt po
pp hoc ad vtraq assimilat et trāsmutat successiue: sic
q dic, & gna contrarias hmōi dras po: Sic neq ex
omio no ens fit aliquid: nec contraria in eodē actu sut:
Hac solutiōe vsi sunt peripatetici: q et porphyrius assig,
nat in em, vt iam dictum est vtitur ad duas dubitationes
scribit librum: Sciendum uo q platonici adusant solutio,

Platonici

huic: nā et actu esse dicunt dras: ex quibus: & dicūt,

q̄ no o; timer aīa supponer in ambus: roalē et irroalē:
mortalē et imortalē: Vtunt uo ad hmoi demostrationē
talibus verbis: p̄m. n. dicunt: q̄ no ē contrū roalī, pronaly:
nec mortalē, imor lis: Contraria nāq; se mutuo corrūpunt:
hec uo no solum non corrūpunt semiuī: imo subsistere
faciūt: sī ām roalē, et imor subsistēr faciūt mortalē et
irroalē: Dens. n. imor lis ens et roalis, subsistēr facit mor lia
& rroalia: & homo roalis ens, ut pronūrator dī q̄
irroalē ē: & salvator: et angeli imor lis entes, sunt hmoi
nūratores & nūstodes: quapp no st contra, roalē, et mo:
tuor lē et imor lis: Si aī no sunt contraria, no ē impo lis sit
hec esse in quē: oīa et irroles po; rasn lis dico, et corrupi:
& sensus, et roalis vitalis simul in eodē aīali. in s.
hominū considerant: Itereū dicunt, et si contraria sūt
nihil absurdum est ea esse in eodem aīe aīa: qm non:
vt in sbō corpoī st: sed in quodam incorporeō: incorpo,
reū. n. est ens: pnt uo in corpore contraria esse: pp
hoc. n. in sbō alīno corpoī contraria esse no possunt sīl,
quia volunt vtraq; sbō participare: cor uo partibile ens
sm se; corruptiua eius mutuo respectu no st: in mor,
porēis uo no est hoc: Vn et na ht voles contrarios oīes
& subsistere facit vt omnes simul pugnēt. Vbi st nugæ
voēs: et aīa simul et sm idem, contrariosq; rationum
hr bonī et malī, calidī et frigidī: Siquidem contrariorū
ē eadem sīa: quapp nihil absurdum accidit sermoni di,
centi aīas aīa in quibus est: similr et in alīo, corpore
euidē: et sm idē: et triangulū, et quadrangulū, et ro,
tundū facere no possumus: qm a semiuīr confundunt for.
In aīa uo, habemus hec omia mixta: Vn et mixtura,

promimus ea: Gonbing p̄m et 2m theorema et 3:m &c
de rotundo: et de quadrato: et de triangulo: quapp in mor,
poreis po le est contraria simul esse aīa: Itereū si po st dre
in ipis ambus: quid est q̄ facie aīa ipas in sphēris come. n.
q̄ po a est, ducīe in aīam; p aliquem aīam tale ēntem
2 q̄. n. frigida po a ens calida, fit aīa calida p ignē:
aīa calidum ēntem: & pner po a Grammatica ens, fit
aīa Gramatica, ab eo qui aīa grammatica est: si q̄ po
sunt ni rubus dre, dicūnt uo ad aīam: indigemus
alio quodā, aīa tñt dras: nihil ai est aliud preter hec: no
q̄ po a st in ambus dre. & rursus omne q̄ est in po a imper,
fectum est: q̄ uo est aīa p fectum: si q̄ spes, aīa tñt dras:
quā uo po ī erunt spalissima omibus p fectiora et digniora:
Gnalissima uo omibus imperfectiora: et indigniora, q̄ est
absurdū, erunt q̄ causata p fectiora, et meliora causis: nec
ē q̄ dras in ambus aīis esse: Est q̄ omino abiciendus peri,
patetiqo sermo. Diximus q̄ minima triplicibus. n. exhi,
ambus (vt sepe diximus) Platonici quidem de ambus q̄ st
Platonici ante multa disserebant: in ambus. n. q̄ an multa st aīa in
dre: roes. sc. omia, ibi sunt aīa: Peripatetici uo de his q̄ st
Peripatetici in multis: Sciendum. sc. est, q̄ na ab vniuersalioribus, in par,
ticulariora procedit: & particularia po a in vnū salū p,
sistunt. Vt ex projecto semine: ogas p̄o Caruilanus. Vt
dicunt medici in matrice, quę est corpus: cor uo vle: i sc. d
hoc crude, vt cor aīa est. Vt aīatum uo po a modū. n. e
aīa aīatum: Cui uo nutritum & auctum, animata
fuit: aīa eidem fuit aīatum: po uo, at: cum nocte sit
astrictus sensu et motu: cum uo iam his participauit
aīa crude ē at: po uo, reale: cum uo effectum fuerit: et
vol participauit, aīa eidem est realis at: po uo, gramatica:

Physici

Porphyrius
Peripatetici

assimilat for cus et salis. cois. i. vniuersalis. salis. i. singularis. Desumune ar, et sic. Dra est. Non q̃ risq̃ dicunt separantiũ, hoc est. no q̃ cornua dra: neq; q̃ corr: neq; q̃ proprie. nrq; sedere, et stare: ut simie et aquilam separat. sed q̃ propriissime, aut constitutiuum huius q̃ est melius et ad capax esse: hoc. ar. soli homini inest: cm neq; deo, vt meliori omi cognitionẽ: neq; irrationalibus: cm neq; ipa nata sit eam hre. Rursus no huius sic: nrq; gra salus: sed rsp: Aliquis quid est esse. Q; cuius rei est pars, hoc e ad definitionem: ita q; quid e esse, sicut apud alios definitorẽ: Sicut in era. irascibi. ira: in definitõe q̃uid est cuiusq; rei est sumẽ: p. q̃ e pars definitionis, illud distinguit: nullus. ir. et sic capax esse, pars ee definitionis: pp hoc hec ira ab alijs separat homine. Non. n. nauigare natũ esse. Non dic nauigare, aut natare aut terri in aqua: sic. n. vro, et iaciatur, nam et nauigare: sed nauibus nauigare: hoc. ar. est hois proprium: sed neq; cm nauigare homo verificat: q̃m sic no nauigantes, no vtiq; hoies fuerint.

De proprio.

Proprium uo quadripartito diuidit: Cum complesuit pmoue de dra De proprio deinceps disputat: hoc. ar. erat consequens pm dm ordinem: Cum. n. disputauit de substantialibus: necesse et de accidentibus disputare: sed et a proprio incipit. tanq; interminato quodam ente: vocat. ar. substantias, quatũ omi et soli, et sp̃ inest proprium: Nã Sicut et salia. Nam et hec omnibus, et sp̃ insunt quibus insunt. sicuti etiam accidentibus: q̃m sic illa intelligenda, rant a sbis: sic et proprium intelligit separat. Rursus aut eadem fit doctrina, prius eius sum enumerat: Et sic dicit deinde est apud grecos. q. nacta a quibusdam diuidit in 4or ipm proprium: Et erit sic: proprium aut dicit alicui inest, aut no soli: Et si soli aut vni soli inest, aut

quãdo no vni soli: Et si no soli, rursus, aut omni no omni: aut sp̃ aut no sp̃: Diuisio q̃ est hec: et est quidem vni soli et sp̃ q̃ soli alicui accidit: no omni aut homini mederi phari, log. de aduersis geo, nutria esse, aut aliquid talium: Vni no q̃ omi sed non soli, vt homini esse bipedem: omi. ar. homini inest: sed no soli: nec est nata et volatilibus duos pedes inesse. Vni uo q̃ et omi & soli, no sp̃ aut: sed q̃nq; vt homini in senio canescere: soli. ar. et omni: sed no sp̃ accidit: sed in senio. Vni uo in q̃ concurrit et soli et omni et sp̃: vt homini risibile. et equo hinnibile: et cani latrabile: hoc uo vni q̃ & dr̃ sm po: non sm actum: uo. ar. nisi quãdo ridet, aut hinnit, risibile dr̃ aut hinnibile: sed quãdo natus est: hoc. ar. e proprium proprii, q̃ soli & omni, et sp̃ inest: Porphyrius abusus est in alijs signis: Simplex communis dm proprium conuenit in 4or dr̃ modis: quibus q̃ contrarijs oppositionibus ipsa quibus proprium sic sumpta st: his adinuicem complexis, ples sunt habitudines quasi: hec quãdã no constant: quãdam uo constant: vt p. has tres uias demonstrat: Huic uo ipi, sp̃ nato est 4or: Dicendo uo omni poni, et actum esse significari, no actum: ita et si no sp̃ ridens, risibles sp̃ in dicimur: pro. ar. sp̃ homines videri, licet nati sumus videri sp̃: Risibles q̃ sumus, no ridentes sp̃: ad. ar. videri: et aliud esse risibile: et aliud moueri: et aliud esse mobile.

De accidente.

Accidens uo est q̃ adest, et abest ut, Proposito tripo verso ad doctrinã, Ultimũ ordinis scr ipm accidens: Reliquum e q̃ de hoc monum facere: Sciendum uo e q̃ no sm omnes tam doctrina, eria de hoc docuit: ita in alijs uoluminibus,

prius enumerabit diuisa ipaq; sig[nifi]a: et hic dicebat (de q̃ est
apud phos sermo) Hic uo non hoc sunt: Sed sparsim dispo-
tionem accidis dicit: sicuts q̃ de omnibus sig[nifi]at: est simo apud phos:
Si at accis adest et abest: p̃ter sbi corruptionem: mai[us] est hmoi
q̃ accidia nõ st cor[pora]: si .u. essent corpora: apposita quidẽ cor-
poribus: habuisset ipa profundabilio angere: ablata uo minuere:
Si at, nec apposita, nec ablata, corrumpit cor[pus]: q̃ accidia in
corporal st: p̃ terra si essent corpora: debuisset unus locus
pluriũ corpoꝝ esse contentus (q̃ est impo[ssibile]) Et quidẽ
act. .u. pomo .u. e et redolentia et color, et dulcedo: et hec
si essent corpora, no debebat unũ locum occupare: q̃ē impo[ssibile]
corp. .u. p̃ corpus est impo[ssibile]: Et quidẽ actus separat a sbo, no
corrumpunt adue[n]tia ipa et rentia, mai[us] est: Sedere
.u. aut stare, aut calefieri, aut infrigidari, absunt .u. et absur
sbm no corrumpentia: Aliquid q̃ et insepar[abile] absunt non
corrumpentia sbm: Similitus dico et aq̃litas, et niger do
q̃ e in corno: Dicim[us] q̃ et si no adu[e]n, intellm tn, et hec
separant: Nam et si rectum aut obliquum intellexeris
trasum, manet nasus nihil minus: Consuescere ar q̃da
de tradita definitione dubitari: Dicimus .u. ut iam dictũ
no omnibus conuenire accentibꝫ definitione: sed separabilibꝫ
.s. adesse, et abesse: Niger ai q̃ē in ethiopi, aut cornix,
tempo est abesse absq̃ corruptione sbi: Sed dicim[us] ia, q̃ et
si no hm actum absit, intellm tn, cornix, et ethiops adh
e: Ab homine uo at, nra et intellm separare po est: simil
.u. cum intellimus hominẽ tnõ esse at, corrumpim[us] ipm
intelligentes etiam cornix no esse nigra nec ethiopem: no
corrumpim[us] ei sbam: ut cornix, aut hois: Denig; et si
auferat onus a cornice alas, nihil minus est cornix: et ethio-
pem, si album intellexeris, nihil minus e hõ: q̃r et insepar[abile]

si no actu absint, intellm tn: Dubitat uo et hoc, quo do
adesse, et abesse p̃ter sbi a corruptione, febris .u. aduenies,
corrumpit at: Dicimus q̃ q; hoc no oportebat dubitare solum in
ipa febre: sed etiam de imoderato frigore, siccitate, et hmoi: hec
.u. omnia aduenientia corrumpunt at. Dicimus q̃ q; quidẽ
modu in chordis metuis, et remissis, accidit consonantiam
fieri sbm tn no corrupt: sic et hic, calor, et frigus imoderata
aduenientia, aut aliquo consimiliũ, commensuratorum, et har
monia, q̃ est in aiali, accidit corrupi: diruat tn ipm sbm,
hoc e corpus: sbm .u. calor, aut frigus, no simplr e at, sed
corpus: compositum at est hoc, ex contrariis, calore, et frigore,
humidis, & siccis: si .u. esset unus homo (meminit) hyppona-
tes, no uno dolore: esset etiam unus uno, uno ei medet:
.u. uel ac[ci]dentis ipius admixtio: ut ad unionem et animam rem,
positis, nõ ex dictis at solum contrariis qualitatibus, com-
positu e alis cor: sed et ex sbo quoda, 2[um] dimensionato,
hm propriam rem in qualificato corpore, in quo subsistit
omnis qualitas: nulla uo qualitas proprio sbo repugnat:
aut corrupit, id in quo subsistentiam h, corruptis .u. sbm
et seipsum simul corrumpit. eo .u. i q̃ existentia sit corrupto,
etiam seipsam simul corrumpi (nec est) res sic sum esse
no possit: nihil uo est sin corruptum: qualitas .u. sbi
repugnat: no sbo corpori: pr impo[ssibile] est febrem aut aliam
omnem qualitatem, corrumpere proprium sbm: unumquodq; .u.
esse appetit: quom q̃ nam hanc qualem contrariaq; ex
quibus, mixtum est cor, fugisse contigerit, corrumpi
omnino corporis proportionem necesse est: occupare .u.
studens ipm sbm: ut in hoc consuetam, corrupte respu,
gnatem ei, et contraria: ut num illa expulerit proprium,

hyppocrates.

occupet loni : sic qui de cri spano admirr quinat : festinat ·n·
Vnaquisq; ni opponentur exhibit in possessionr loi fieri : sic q;
Verbigra; et calida, et frigida pugnantibus circa idē sōm quo,
usq; qdē neutrū superat : in cōmensuratione hōr sōm alio
uo supantr, oppositum quidē corruptum a supante removet:
sōm uo nihil patit : neq; a imerente qualitat corrupr : quapp
a febre proportio quidem et temperies, qualitatū q; sr in cor
corrupr, sōm uo corpus, q; e sōm qualitatibus, non corrūpitur
Forte at mistaret quis nobis ad dictā q; febri sōm est, non
simplr cor : sed talr mixtum, talis corpus, q; corrumpitur,
Sugnemicntibus ei : moderatr, aut febri, aut frigi, aut alio
consimilis : n·ō ·n· q;q; moderata caliditas ut que e in ferro:
aut ignis febris est : sed q; e in cor talis : vn corrupto hoc
et febris simul corrumpr, ut in ipo hūs esse : Dissoluim
q; primū dubitationem sic : Motus et mutatues in 4or speca
fiunt, aut ·n· in ubi, aut in qto, aut in quali, aut in pdo
ubi : & mutatio quide sm suam fac gnationē, et corrup :
Generatio ·n· est mutatio ex nō ente in ens : sm qm at
augmetatio, et diminutio : sm qtū nō, alteratio, de calcatio,
& calefactio : et mot sm alias qtates dompliis et mot sm
lom, que vocat latiōi : si q; gnō, talis e mutatio, ex
nō ente in ens duens : q; et oppta mutatio corrupō, ex ente in nō
ens duens, et ipa sm suam est mutatio : et febris e corru,
pti sōm, nō erit vera accns : sed mutatio sm suam qua
vocat corrupnē : quonia q; qto, et corruptio, alteratio qdē
nō est, nō sunt tās mutationes, ni quidē medioctis fuit,
alteratio, calefactio, aut frigefactio, ita ut nō corrūpat
aialis cōmensurationē accns est talis qualitas, q; et
abest nō corrupens sōm : cum nō ad ultimū extremū fuerit,

mutatio

47

ut cōmensurationē sōr mixtionis corrupat : Imo de mixtis
Tale nō e alteratio, nec mutatio qacns : sed ipōs sōr : quapp
nō ois febris corrumpit, sed moderata, q; neq; accns est : sed
mutatio ad nō ens : Dubitat etiam de caluicie : dicit ·n· ipm
Corrupi sōm, hoc e capillos : Secundum q; q; capilli nō subsunt
caluicie, sed caput, et hoc nō corrupr : nigrum uo esse : Hoc h
dix Cruo et Ethiopi : sut multa nigra q; dealbata : Dixi
lia
at q; et imepar acentia, po e intellus separare : propriissu
uo deas dras neq; intellm : nō ·n· e po hominē intelligere extra
tiale : qm neq; esset hō : neq; angelos &c imot rqm nō st aplis
angelis : accns et e q; contingit eidem inesse aut nō inesse : Alia
descriptionē assignat acentis cersionē priori, magis ·n· conemi
et mseparabus : Dicit q; contingit eidem inesse, aut nō inesse
q; absit, et adsit : aut q; neq; gemus e neq; dra : Alia descriptio
assignat acentis, q; pt etiam de quatuor vocibus et assignari
ex relatōe subtractionē : nra et q; nō e gemus, inquit, neq; spēs
nra dra : neq; propriū : sp at est in sbo subsistens, est accns : hr
q; Dicit et quis de illis, ut de gne q; neq; dra, neq; propriū, nec spēs · hoc verbum nō bene in codice ḡre.
neq; accns : sp at subsistit : et vnūsqsq; in ōmibus · nō desmi,
nit at illas sr : qm ignotū erat consequentes vocs : nec uo
bostq; donāt oēs : merito desmunt accns : qm uo, quatuor
vocū subtractio, nō solum accns infert : sp et hircocerui,
et alia plurima, addidit, q; sp est in sbo subsistēs : sr at
dixit sp esse in sbo subsistens ipm accns : extrasti ipm sm,
cretū : nō ·n· subsistat in sbo : sed in medio intellm : qm uo ne
dixit quid est, ex negatione sent neq; descriptionē : Cum
dixit q; nō est gemus, nec reliq : & hoc quid est, q; in sbo
subsistit ·f·

De conuenientia quinq; voc ·f·

oēs qde e omnes de subis ut dicm e scicari ·f· ni omnibus, tria

Porphyrius.

vt res: nō. et vt habitudinē his: nā genus: et bisillabū: et
q̄ma, talia: habitudinem aīalis sign̄ant. Sic enī dr̄ aīal,
vt al p̄dicant: hoc. n. ipm sign̄at: illud vt genus: hr̄c cōis: et
dr̄ speb⁹, et de individuis p̄dicant: genus ēo dr̄ aīalis nō
vt at p̄dicat: sed habitudinalr̄: dr̄ r̄c. nō solū at, genus bouis
et equi, et reliquor̄: sed et color genus albi, et nigri: et aliorū:
similr̄ et in alijs p̄dicabilibus inuenies, quapp genus dr̄ aīalis
nō vt at est p̄dicabile: sed vt certa habitudinem retinēs ad
ea q̄ sub ipo sunt: Ꝯ ꝑp hoc nō p̄dicabit dr̄ speb⁹, et dr̄ in-
diuiduis, eadem ē, et dr̄ dra ratiōe: q̄nq; r̄c. dr̄ dra, vt dra.
& nō sign̄at habitudinē p̄dicant: tot, r̄c dr̄ oībus speb⁹ q̄
post ipam sunt, et dr̄ indiuiduis p̄dicant: Cōe ē et sublato gr̄o,
aut dra. Due r̄le sunt, coax q̄ nā priora sut: simul au-
ferr̄ qdr̄, nō at simul auferr̄: et simul inferr̄ qdr̄, nō at sit
inferri. Ego at amboḡ dia st, et gn̄s et dr̄ ꝑ

hec ꝑba prius r̄
cuppr̄ tꝛzi.

De propriis, gn̄s et dr̄ ꝑ.

Proprū ē at gn̄s r̄. sum dr̄ in quo vnus mut genus et dra: nō
dr̄ in quo drnt abnuit: Ꝯ at dras ꝑ sumer hic: dm̄ ē
r̄. q; dr̄ ꝑ considerant, aut vt constituim⁹, dr̄ et rem
plurib⁹ speb⁹: aut vt diuisiuē gn̄i Ꝯ: at dras sumere quib⁹
diuidit genus Ꝯ q̄ monuit dras sumere, nō constituitas: illa
r̄. nō amplius vt gn̄a sunt dr̄: sed vt ꝑcq: Ꝯ q̄ diuisas
sumit: hr̄ r̄. sunt gn̄a: hui⁹. r̄. in plus est genus: eni simplici-
tonis et in minus est: Et aceris sūlr̄ in minoribus: et in asinis
in plurib⁹ q̄ genus assumit: r̄ signum: r̄ verb⁹ gra nō in alia-
tibus solis: sed et in aiatis: quo q̄ in minus. Dicim⁹ q̄ q;
st sub eodē gn̄e: vt aceris q; est in aialibus, in minus ē aiali:
vt igit̄ r̄. nō omnibus aliis in est: et q; ē in plantis in ſſ; minus
plantā: amplius genus retinet dras Ꝯ: dm̄ ē ēn rā sm̄
peripatetic⁹, q; dr̄ posse sunt in gn̄ibus priori⁹ speb⁹ q̄
st sub eis: amplius genus qdē vm̄. Alia diuisas gn̄is, et

dr̄: hoc. n. vm̄ ē: illud nō plus; ꝑm q; nā q; ꝑm: Et genus quid
assimilat̄ speciē maꝯ. iam dictum ē, q; in multis gn̄ibus, et maxi-
malē assimilat̄ mat̄: dra nō for̄: sm̄ nō ad sint et alia cōia, et
propria. Due q; et alia quidē st ipis cōia et propria: sufficiat
in tot: Est aut cor eis, et sbale: sic. n. sbale est genus: sic
& dra: Cōe est etiam eis vnius cr̄ p̄dicari: nam sic genus
dr̄ his q; sub ipo st vnitor predicat: sic, et dra: Est at et
proprū vnius ꝑter ea, q; genus quidē, vt al, nō complicat̄
nī alia gn̄a ad complendum aliquid: sed dr̄ complicant̄: Ce
faciut aliquid rōale. r̄. sum mortale, et rōnale ꝑtinēs mallens et sr̄,
& talibus complicat̄: Ce complet hominē ꝑ

De conuenientia gn̄is, et spēi ꝑ.

Genus at et spēs Cor r̄. sum comparauit genus ad dram, et dip̄
in quo quidem conuenīt: et in quo drnt: Nunc comparat genus
ad spēm: & dic quid cor̄ int: Sumat at spēs, vt spēs: Et ter
ultiū vt spēs posit̄m est, nr̄ salissima simpleris: hr̄c. n. nō de gn̄ib⁹
p̄dicat: Aut subalterna, vt subalterna: nam subalterna et
spēs, et genus ē, coax q; post hr̄c sunt, et referr̄ nursus genus
Sed et si subalterna sit, vt spēm iam sumit, et nō vt genus:
vt comparatō facias spēi, et gn̄s: Et nō enī vtroq; cor̄
dem, ē etia esse priorib⁹ orr̄: ꝑp hoc ꝑposuit, Cōe q; dic, de ꝑtib⁹
p̄dicari, vt dicat, q; ē etiam gn̄us illius de oībus p̄dicat: ꝑ

De dra gn̄is et spēi.

Drr aut am genus quidē r̄. in quo drant, multi ordē. Et q; quidē
dra, est mat̄ialis, ut ma, q; nā ꝑsupponit: Xl. r̄. vt dm̄ ē,
vt ma, ꝑ substernit̄, et assumim⁹ rōale, et mortale, sue
hominē. Amplius al quidē ē genus, homo nō spēs, priora
q; nā sunt ipe gna: Due sunt rle (vt iam dixim⁹) q; quib⁹
diuidunt priora na: Et ē ꝑ qdē, quē dic, priuū esse,
q; simul auferr̄: nō at simul auferr̄: vt at ablatū quidē,

simul aufert hominē: homo uō sublatus, nō simul aufert ālia: Est ḡ genus prius nā spē: Est uō ꝟ regula, q̄ dicit nā prius esse, q̄ simul infert ēnde, nō aut simul infert, ut hoc existente omnō simul ponit et āl: aliā' uō existente, nō nāt est simul inferri hominē: q̄ et ſm ambas regulas, genus ē prius spē nā: Genus .n. existens, non simul infert et ſpēm: spes in si fossa sunt, simul infert et genus: spes uō a ḡnibus suphabundant: spes .n. hnt completiuas ipsaq̄ drās adtiu: ſ

De conuenientia ḡnis et propriꝫ.

Genis uō et propriꝫ cū quidē ē ꝛ/. Cum cōparant genus et ſpēm: nec comparat ipm ad proprium: sicut at dr, aut maius, ad minus ⁊c nāte, ut ad hominē āl: si .n. ē hoc, ē .n. āl ut equale ad equale, ut ad hominē rursus risibile: cor ē etiam, et unuor ꝓdicari: Occ̄ ꝑpetuā rōnationum dicebam, in uterlimitio esse proprium ſbalium et alentiu: ipm esse magis propinquū ſbalib ſ

De dra ḡnis et propriꝫ.

Drt at genus a proprio/. Cum dixit in quo conuenit inter se: unus dr, et in quo drt: Dr at prius nō tempore, ſ nāturā: amplius propria quidem sublata, nō auferunt gna: Gra uō sublata, simul auferūt ſbes, quāq̄ sūt propria: sublata ḡ ambus auferūt et propria, q̄ medius spēs sublata .n. hoc simul aufert, et risibile: Et hoc merito, si .n. sublatis ſbs auferūt propria, et sublatis ambus auferūt ſbes: sublata ꝫ ḡnibus auferent et propria ſ

De conuenientia ḡnis et accīntis ſ

Gnis aut et accīntis cō: est, de pluribus ꝓdicari, ut dm est). Drt at genus ab accīnte: cum sit de multis eorū, q̄ simul ab

inuicē drnt, ut sr. hr, genus et accīns conuenientia q̄dē dicit ē dss, facile: ēm pauca est ibi conuenientia: dram uō facile, q̄ .n. multū distant in multis suis drnt: ens admodum, et in his q̄ plūmū sibi uicina sunt: dram quidem dicit ē difficile: conuenientia uō facile, ut conuenientia q̄dē lupi et canis, et equi dicit: et columbe, et palumbis facile est: dram uō nō facile: rursus in eno quidē drat hō a formica, et facile, et promptū ē dicit in eō uō coeunt difficile est: Et simpliciter q̄ quidē remota ab, inuicē sunt, et plurimū distant, conuenientia q̄dē paucissima hnt, plurima uō dram: quę uō nō multū distant: ſ prōpinq̄ sibi ipsis sunt, paucissimam quidem obtinuerit dram: multum uō conuenientia ſ

De dra ḡnis et accīntis ſ

Drt at genus ab accīnte/. Cum q̄ genus hoc ꝺ accīns plurimū abinuicē absunt: paucissima q̄dē ē ipōrū conuenientia, multa uō dra: Vn et una sola ipōrū conuenientia, Exposuit porphyrius: diuersitates uō plures: intensionē em et remissionem recipiēt accīntium participatio: hō nāq; et equus, et alia ſbs similiter aliā participant: similiter .n. animalia sunt: corpora uō nō similiter participant alio, aut maiore: dr .n. magis et min esse albū et mārū: Genus q̄ genitus ab alijs dr: Volt porphyrius hic ondere, q̄t sumt habitudines adinuicē, ex comparatione hāq̄ enitā: Dixit .n. q̄ sunt habitudines no ut eius suspicari possit aliquis, quia bis unūq̄q; ipōrū comparet ad relīq̄ ſ: Et assignat methodū, q̄ iam dicto, sumus, ſ qua inuenimus q̄t sumt habitudines ex comparatione propositorū terminorū ad inuicē: Dic .n. ut iam ā nobis dictum est, q̄ ex propositarum terminorū mutua multiplicatione in unitatē minorem: et resultantium accipere unitudinē: et tot duū

fieri: habeudmus ꝙt in propoſitis: ꝛ multiplicaꝛ quinarius mꝰ
in vnitate minorꝭ: hoc eſt quaternarius et fiunt viginti: deinde
hoꝝ media fiunt decem: tot q̃ ipoꝝ quinq; fiunt adminꝰ ha,
bitudines: cui uo ꝑ q̃ modum hmoi facimus, eſt hec: o vnusq;
ipoꝝ quinq; ad reliquos quatuor comparauit: ꝓpter hoc q̃ quinques
facit ipa 4or: Et fiunt habitudines viginti: cm ac accidit bis eaſde
habitudines; ꝓpter hoc facimus dimidium comparatis ſ. gen ad
relig quatuor: ꝓ proinde duplo et ad dram ipm comparam: ſi
q̃ dram ad reliquas quatuor comparemus, accidit bis nos gem
ad dram comparaſſe: ſimiliꝛ et in reliquis: Eſt et alia regula,
qua cognoſcimus, q̃t fiunt habitudines propoſitoꝝ terminoꝝ: ſi
ſ. ſint quida termini et aliis appoſiti sint, ſm vnusquiq; termoꝝ,
tot addunt habitudines, vt ſint propoſiti termini quinq; ꝓpter
q̃ habitudo no eſt: ſi at appoſitus sit aliꝰ termin, ſex vna
habitudo: cm vnus terminus erat propoſitꝰ: Rurſus ſi alter
appoſitus fuerit, due addunt habitudines, quot erat propoſiti
termini: fiunt q̃ oms tres habitudines: ſi at alius termin appo,
situs fuit, tres apponit habitudines, et ſunt os habitudines
ſex: ſi at alius terminus appoſitus fuit, quatuor ſunt ha,
bitudines: ita, vt fiant oms quinq; terminoꝝ habitudines dre:
dri et vnusq; ipoꝝ quinq; ad reliq quatuor o; compaveꝛ:
genus q̃ ad reliq 4or comparat, fiunt habitudines quatuor
dre uo ad genus quidꝫ: iam comparata e, cum genus com,
parabat ad ipa; (idm .u. eſt): ad reliq uo tria comparat,
fac ſ habitudines tres; ita vt ſeptem fiant: Rurſus ſpes
ad genus et dram, iam comparata eſt: ni et illa ad hanc:
ad reliq uo duo comparata ſunt habitudines duas,
ita vt fiant oms habitudines nouꝫ: Rurſus proprium quidꝫ
ad genus et dram comparata eſt, ni et illa ad ipm: Compositum

uo ad accns, fac habitudinꝫ vna: ipa vt oms fiat decem: accns
uo mihi hꝫ ad quod componat: Iam .u. ad oꝛa comparata
e, ni illa comparabant ad ipm: hoc eſt q̃ oms habi,
tudines ſunt quatuor, tres, due, vna: genus q̃ 4or, dre tres:
ſpes, due: proprium uo vna: q̃ oms ſunt decem, et proprium
uo amplius comparat ad genus: Iam .u. comparata eſt, ni
genus ad ipm: Reliquis uo in quo dre ad ſpes, cui .u. e ha,
bitudo genus ad dram, et dre ad genus: Q̃ dre et conuenientie
ipoꝝ: uo amplius genus comparat: ſi d ipa, ad ea q̃ poſtpoſita
ſunt:

51

De conuenientia et dre ſpei et dre.

Q̃ q̃ e dre et ſpei .u. Tranſit ad ꝛia et propria, dre et ſpei: et
reliquos: et in ipis eſſare fiant ſmones: Conuenientias q̃
dre et ſpei dicit duas: Diuerſitates uo plures: Vt ꝑ hoc:
proprium eſſe dre, in eo q̃ e quale quid ꝓdicari: ſpei uo in
eo q̃ e quid: Q̃ vtiq; oms dubitare poſſet, niſi ꝓnumes
diſſoluit: Dic .u. ꝓpter quid ſpes in eo q̃ eſt quid ꝓdicat: dra
uo in eo q̃ e quale quid: Q̃ ſi et homo quale quid ad dr
Dicim .u. quid eſt Socrates, al; quale al; homo: q̃ et ſpes
in eo q̃ eſt quale quid ꝓdicat: Dic q̃ q̃ ſpes ie quale
no ſmplr: ſed quatenus participat dre: ꝓdicari .u. in
eo q̃ quid eſt, hoc ſpes ab ipis gnibus, in eo uo q̃ e qle
quid a dre: quale .ſ. at metrogari, dicim quale mor:
quaꝝ a ſe quidem due qualitatem hnt: ſpes uo poſſedet
hac a dre: amplius dra qdr componit ni alia dra:
aliam diuſitatis ondit dre et ſpei: q̃ dra quidꝫ poſt compo
ni altera, ad ſubſiſtentiam aliunius: vt compoſita ſit qualis,
et mor ad hoꝛs ſubſiſtentia: Vnuſqſq uo hoꝝ compoſitoꝝ
quidem ipſi eq vlt: nihil ꝑfint: q̃ alie uo vlt compoſiti

mortali vtl fac homini: Si aut mila dx equa ct asmo
fit: nō ex vtl: sed ex particularibus: eq ñ. asmo rōndebis
facit mulis, nō vtis: sed q̄dā equa quidam asino: alr
iam drē conuenientis ad vnus spēi gnonem, nihil ad
inuicē patiunt patientes, vnaq; sui sbām quat vt conue,
nerit ad vnā speiem gnationis, puta homis vtalē, mortalē:
& intellus et rōnē capax: & nō se oculeatē ab aliq̄ hapo
Cq̄ uō et asmis congredientes et psicientes mulis rōnē non
st spēs: sed indiuidua, non sinceris sui nāz in multo simile:
aliud ñ. quid ab vtrisp̄ st. vtriusq; sbā corrupta fm̄ ē:
Quapp spēs spēi nō conuenit.

De conuenientia et dra
differentie et proprij

Dra quidē et proprium: Duas conuenientias dic / drē et proprij:
& equalis participari: & sp̄ esse omnibus insunt: nrō
ñ. socratis, magis ē vtalis plato, nec risibilis magis: si
aut & vtalem magis, alia alio dicit magis et minus:
aliter quid significamus, vtalem et magis vtalem hic: nec
ñ. vtalem sbām cupimus hic: sed in disciplinis vtalē ha,
bēn quid est aptitudo animi: semp aut est ho vtalis, et sp
risibilis: risibilis aut sp nō quid ridcat q̄d qr nād est:
dic ēt diuersitates duas: drē ñ. plures continet spēs: pro,
prium vero vni soli spēi adest: & q dra quidē et si scdm
ad spēs: Tamen no erunt predicat: nā si quid ē homo
vtalis est: nō tamē et si quid vtalis est, homo ē: proprium
uō, et sequit, et mutuo p̄dicat: nam si quid ē hō risi,
bilis est: & si quid risibilis est, homo est.

De conuenientia et differentia
dre & accidentis

Dra at et accidentis: Omnis at ri dre, contatus quidē st duob⁹ et dr,
pluribus dici & sp̄ adesse omnibus adsit, sed speb⁹: sed p̄ quidē
& separabilis, et nisi par bus conuenit: Nā uō solis in separ: nō ñ.
sp̄ homo sedet: sp̄ at eorum niger: Diuersitates nō tres: pria ñ.
continet spēs: in plus ē. ñ. vtalis hoīs: accidia uō et continet et
continet: nam quatus nigru, nō solū ethiopi: sed et coruo et
alijs conuenit, continet: qrus uō ethiops st et alioq̄ rō accidit
esse vestitus, continet: Dixit at nō q̄da, qm nec proprie con,
tinet, nec proprie continet: Sorrates ñ. alterō nō est magis vtis
mis sm diuisionē solū q̄ est aptitudo animi: nō tm sm vtalem
sbām (vt diximus) a cōis nō magis et minus recipit est ñ.
Ethiops altero ethiopi magis niger: & contrarie drē ipossibiles:
& vtalis ñ. et irrō nō complicant: nigru uō et albū, mixta
fanit fusci: qr possunt contraria aut misceri.

De conuenientia spēi et proprij

Spēi at et proprij cor est: Cum complexui ei gnonis dr drijs, pria,
sit et ad spēm: et dic q̄ in quo drat spēs, et conuenit in qui
& dra: dictum est: Cum et illa ad ipam comparabat: dicit
q̄ in q̄ drē et conuenit cum proprio et accidit: sheī q̄ et proprij
contenientia duo sunt: & conuerti: et mutuo p̄dicari: Si q̄d
ñ. hō ē, risibile ē: Et si quid risibile ē, hō est: & risibile aut
dic nō rideri: sed aptum esse ad ridendum: Et equalis sarti,
ripar spēs: ea quoq; sunt spēs: et prosria. ea q̄q; st propria:
Equalis ñ. omnes semndum sbām rōnem vtales, et equaliter
oēs risibiles: Diuersitates nō plures, q̄ spēs p̄ alioq̄ rōnes
esse vt at, spēs quidē diali: genus uō hois et equi.

De dra ipoz

Dri at spēs a proprio: Speciem aut dicit subalterna, nō specialissima
proprium uō aliq̄ esse proprium nō st: Et spēs quidē est prior
proprio: nec est ñ. esse hominē: et quidē risibile: quod
uō sit posterius: a quibus spēs quidē sp̄ adest actu sbē. s. ñ.
Socrates homo est: proprium uō si non sp̄ actu: nō ñ. sp̄ dicit hō:

sed posterius ē: amplius q̃ de singulos diuisiue, etiã ipa diuisa sunt: hoc at cõmunit et reliquis q̃: Homo et deus, et reliquis possumus dicere: q̃ eorũ q̃ definitiones diuersæ, et ipsa diuersa sunt.

De cõmunitia, spei, et accentus.

Spei at et accentus). Spei et accentus (ciuitate quidem) una dicũ diuersi, tates uõ ples: dicit q̃ et causã ppter q̃ cõmunitia quidã una dixit: Diuisiates uõ ples (sicut et nos prius diximus) q̃ q̃ plurimũ distãt: raras quidem inuenientias hnt: diuisiates uõ ples: Cõmunitates uõ q̃ multũ (comexa sũt) paucissimas quidã diuersitates hnt: Communitias quidã uõ ples: eo q̃ ē amboꝝ dicũ pluribus dicti: ut homo dicitur socrates, et alibiades, et reliquis plicue: Et nigrum: et dicitur ethiops, et coruus: et dicitur aliis multis.

De dra ipoꝝ

Propãa uõ utrumq;). Proprium at ē spei quidem, in eo q̃ quod est predicari: accentis uõ, in eo q̃ est quid equale, aut quo ut hoc ē: interrogati. ut equalis est ethiops, Samus est aut arrotat, dicimus: spes uõ et si in eo q̃ ē equale quid dicat: Sed a dicis hoc participat (ut et prius diximus) amplius unaqq; ꝑa, una quidã spei participat, accentibus uõ plibus, ut aquilinitate similant, naredine. amplius spes quidã ē proprium accentis uõ posterius: prius. n. est esse hominem: deinde nigrum: Et spei quidem participatio equalis est: similiter. n. hoc Socrates, et plato: nõ sibi at nigri, aut albi. Ethiops. n. iuuenis altero ethiopis magis niger.

De cõmunitia proprii et accentus.

Transit ad tria et propria, proprii, et accentis, et terminat sermonem: Dicit q̃ q̃ in eo dicitur proprium et communit in genere, et dra, et spe (dicimus ē) cum et illas ad ipsum comparabat: in q̃ at communit et dra ab accentu, dicit. Eo. ē q̃ proprio, et insepar accentis:

mento at dicit inseparabilis. n. dissimilis, sanile et illud (dicit separabilis) quis distinguit. Preterea fere nulla conuenientia ē, propo et separabilis accentis: eo. ē q̃ proprii et insepar, non subsistet res, in quas hæc considerant: cum illis: et am sine risibili homo non est: Et sine nigro non ē coruus: et sic homo, ꝑ risibilis ē: sic et coruus ꝑ nigrum: separabilis uõ, nec ꝑ adest spei: noctua. n. semper sedet hoc: nunc impossibile est absq; illo subsistere momentum: possumus. n. intelligere Socratem non sedentem in quo q̃ proprii et insepar communit: non conuenit ipsum separabilis in quo at dicit, magis et illud dicit a proprio.

De dra ipoꝝ.

Distãt uõ eo q̃ proprium quidã). Dicit at proprium ab insepar q̃ proprium quidem uni soli spei adest: risibilis. n. soli homini adest: nigrum uõ, q̃ t inseparabilis non tantum ethiopi: sed et coruo, Et multis aliis: Et proprium quidã mutuo predicat: ut et equalis participat: ut si quid ē homo, risibilis est: Et si quid risibile ē, homo est: Et equalis Socrates, et plato, risibiles sunt: inseparabilis uõ accentus, non mutuo predicat: eo nec equalis participat: ut si quid coruus ē, niger ē: non tñ si quid ē niger, est coruus: Et est ethiops, ethiops magis niger (ut et prius diximus). Risibilis uõ, magis alium alio non ē: Sicut at q̃ non dicitur, sine proprio et accentu, non possunt subsistere spes, in q̃s hæc considerant: quam ꝑa ē res q̃ se subsistens: sed quia sine proprio, et accentu non subsistunt ꝑe, non sm q̃ spes: sed sm ipã (dicam. s.) et proprii, et accentis: Socrates. est. musicus, sm q̃ Socrates, est sine musico: sed ut musicus subsistat sine musico non potest. &c.

KNIGHTS OF COLUMBUS FOUNDATION

FOR PRESERVING MANUSCRIPT COLLECTION OF THE VATICAN LIBRARY

END

ST. LOUIS UNIVERSITY LIBRARY

This film may not be removed from the depository. No part of this film may be reproduced without written permission from St. Louis University.

VTL_04563_01_0056.jpg